

{σελίδες}

ΓΙΑ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΟΥΣ

Φύλλο 2ο - Σεπτέμβριος 2015

Διατίθεται δωρεάν



Ελένη Γαρυφαλιάκη

Όχι μόνο μία εξειδικευμένη παιδαγωγός με όραμα αλλά ένας "Καλός Αγωγός" για τα παιδιά! Το βιβλίο της "Πολλαπλή Νοημοσύνη" εξερευνά τις τεράστιες δυνατότητες που προσφέρει στην πράξη, στον εκπαιδευτικό τομέα, η θεωρία Gardner.

"Περιγράψτε μας το δικό σας μοντέλο εκπαίδευσης..."

...Η θεωρία Spin δίνει έμφαση στην ομάδα, στην κοινωνική νοημοσύνη του παιδιού. Μαθαίνουμε πολλά απ' τους άλλους και μαθαίνουμε καλύτερα όταν γινόμαστε αποδεκτοί σε μια κοινωνική ομάδα.

συνέχεια στη σελίδα 8

Νίκος Νικολάου - Χατζημιαήλ

Στις {σελίδες} μας ο βραβευμένος Κύπριος συγγραφέας, με την "Υλαγιαλή".

«Τι είναι η Υλαγιαλή;» Ομολογώ ότι ξαφνιάστηκα. Δεν γνώριζα τι μπορούσε να αντιπροσωπεύει αυτό το όνομα. Κάτι μου θύμιζε μα, δεν ήμουν σε θέση να προσδιορίσω ακριβώς. Μπορεί να ήταν το όνομα κάποιου σπάνιου παραδείσιου πουλιού ή κάποιου παράξενου και άγνωστου σε μένα όντος δεν είχα ιδέα. Αρχισα να γράφω τη λέξη με διαφορετικούς συνδυασμούς γραμμάτων, για να δω ποια εικόνα ταίριαζε καλύτερα.....

συνέχεια στη σελίδα 7



Διαβάζω για τους άλλους

Ένα δίκτυο εθελοντών που δημιουργεί και προσφέρει με τον προφορικό λόγο.

Το δίκτυο "Διαβάζω για τους άλλους", πότε ξεκίνησε και με ποιά αφορμή;

Το Δίκτυο Διαβάζω για τους Άλλους ξεκίνησε το Νοέμβριο του 2014 όταν η εμπνεύστρια του Δικτύου, Αργυρώ Σπυριδάκη, μετά από συζήτηση με έναν τυφλό φίλο της για βιβλία που έχουν «διαβάσει» ο καθένας τους, συνειδητοποίησε πόσα λίγα βιβλία σε σχέση με την παγκόσμια λογοτεχνική παραγωγή είναι διαθέσιμα σε ακουστική μορφή για τους μη-βλέποντες. Αποφάσισε λοιπόν να εμπνεύσει εθελοντές ώστε να ηχογραφούνται σε σταθερή βάση ακουστικά βιβλία.

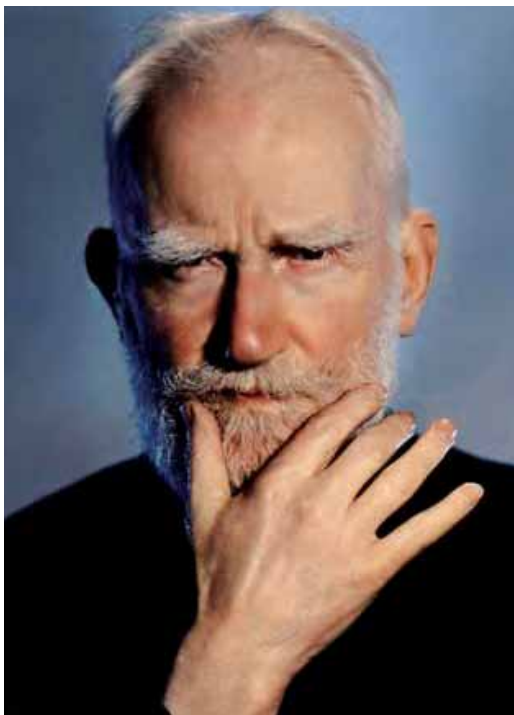
συνέχεια στη σελίδα 6



{ΜεΝου} για βιβλιοφάγους

Αφιέρωμα στα σχολικά βοηθήματα κ.α.

σελίδα 12-13



Κλασικοί συγγραφείς George Bernard Shaw

Ευτυχώς που υπάρχουν και οι Ιρλανδοί!

Οι ιδέες του ήταν ριζοσπαστικές, σε όλα τα επίπεδα. Προέτρεπε τους νέους να έχουν κριτική σκέψη, να αμφισβητούν κάθε είδους πληροφορία και γνώση. Οικιακά και στρατός είναι οι δεσμοφύλακες της γυναίκας και του άντρα, η απόλαυση της ζωής περνάει μέσα από την ελευθερία...

συνέχεια στη σελίδα 14

{σημείωμα εκδότη}

Ο Σεπτέμβρης, μήνας με την ίδια ανανεωτική ισχύ σαν και αυτή της άνοιξης, με τις δικές του ενάρξεις και πρωτιές, μας καλωσορίζει. Εμείς, με τη σειρά μας, τον καλοδεχόμαστε κάνοντας μία σούμα όλων των δράσεών μας, τους τελευταίους μήνες, όπως τα παιδιά που μετρούν τα παγωτά που έφαγαν ή τα μπάνια που έκαναν όλο το καλοκαίρι.

Δουλέψαμε μεθοδικά και με ζήλο μπροστά από τις οθόνες μας, πίσω από τους πάγκους των βιβλιοπωλείων, ανάμεσα στα ράφια, γύρω από τις κούτες στις αποθήκες, μέσα από τους τίτλους και τις νέες κυκλοφορίες βιβλίων, δημιουργήσαμε, επικοινωνήσαμε, ονειρευτήκαμε με αισιοδοξία και όραμα και ανατρέψαμε τα δεδομένα της δύσκολης αυτής περιόδου κατασκευάζοντας νέους χώρους βιβλίων και αναπτύσσοντας την εκδοτική μας δράση, ρίχνοντας στο τραπέζι ιδέες που θα μας φέρουν πιο κοντά στο βιβλίο, στη μελέτη, στην απόλαυση.

Θέλουμε για όλους, βάζοντας τους εαυτούς μας πρώτους, μία καλύτερη σχέση με το βιβλίο, προσβλέπουμε στην ακμή του πολιτισμού του, θέλουμε να μεγαλώσει η πίτα της φιλαναγνωσίας, να μεγαλώσει το ποσοστό των αναγνωστών ξεκινώντας από τη μικρή ηλικία.

Είναι ωραίο να διαβάζουμε λέει το συναίσθημα, είναι αναγκαίο να διαβάζουμε λέει η λογική. Η επιστήμη επιμένει να ερευνά και να καταγράφει τα οφέλη της ανάγνωσης. Κι εμείς, συμφωνώντας με τις μελέτες, αλλά και με το συναίσθημα, έχουμε πάντα από κοντά ένα βιβλίο, μικρό ή μεγάλο, δεν έχει σημασία, σκληρόδετο ή με μαλακό εξώφυλλο, όλα καλοδεχόμενα.

Η πρότασή μας, να ξαναμοιράσετε τον εναπομείναντα χρόνο για τον εαυτό σας και τώρα, φρέσκοι και ανανεωμένοι, σαν να ξεκινά και για σας μία νέα αναγνωστική χρονιά, να διαβάσετε περισσότερο. Γιατί ο πολιτισμός του βιβλίου αναπτύσσεται με την αναζήτηση και την επιλογή του βιβλίου, την ενεργοποίηση των συναισθημάτων του αναγνώστη, την απόλαυση της ανάγνωσης, την ανάμνηση που αφήνει το κείμενο, την ανάπτυξη του στοχασμού.

Ακόμα και όταν η μνήμη αδυνατεί να συγκρατήσει όλη την πλοκή του βιβλίου, μέσα μας έχει μείνει η μυρωδιά του, το ύφος του, ανακαλείται η ευχαρίστηση που μας έδωσε και είναι αυτό που μας δημιουργεί την άποψη και μας δίνει την ευχέρεια να προτείνουμε το βιβλίο στον μικρόκοσμό μας και να αναζητήσουμε την ίδια απόλαυση διαβάζοντας ακόμα ένα βιβλίο.

Έναρξη του φθινοπώρου, νέα εποχή, νέα διαβάσματα - νέα ταξίδια. Διαβάσματα - Ταξίδια, πόσο εύκολο είναι τελικά να ξεχωρίσεις την έννοια της μίας λέξης με της άλλης;

Καλή αναγνωστική χρονιά, καλά διαβάσματα σε όλους!

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Σοφία Πολίτου - Βερβέρη

Συντελεστές

Εκδότες:

Θωμάς Νάκας
Γεώργιος Νάκας
Αποστόλης Νάκας

Διεύθυνση έκδοσης:

Αποστόλης Νάκας

Αρχισυντάκτρια:

Σοφία Πολίτου - Βερβέρη

Δημιουργικό:

Πελαγία Μπάκα
Αγγελική Μηναδάκη

Δημόσιες Σχέσεις:

Δώρα Δημακοπούλου

NAKAS GROUP

23ο χλμ. Α. Μαραθώνος, 19009 - Ραφήνα

Τηλ: 22940 - 79816, **Fax:** 22940 - 79817

E-mail: newspaper@nakasgroup.gr

Twitter: @selides2015

{περιεχόμενα}

- 3**.....Ανακαλύπτοντας "διαμαντάκια" μέσα στα bazaar βιβλιοπωλεία
- 4**.....Το βιβλιοπωλείο Nakas Book House
- 6**.....Δίκτυο "Διαβάζω για τους άλλους" - Συνέντευξη με τη Βασιλική Αγγέλου
- 7**....."Υλαγιαλή" Κείμενο του Νίκου Νικολάου - Χατζημιχαήλ
- 8**.....Συνέντευξη με την Ελένη Γαρυφαλάκη
- 9**.....Πως αναγνωρίζω το κατάλληλο βιβλίο για τα παιδιά
- 9**....."Η γνώση ως απάτη" Κείμενο του Δημήτρη Σπύρου - info.gr
- 10**....."Η λησμονημένη ανάγνωση" Κείμενο της Ιωάννας Εξάρχου
- 10**....."Ο ριζοσυλλέκτης" - Νίκη Σουρά
- 11**....."Το σκαλιστηράκι των λέξεων" Νίκη Σουρά
- 12**.....{ΜεΝου} για Βιβλιοφάγους
- 13**.....Οι αναγνώστες συμμετέχουν
- 14**.....Κλασικοί Συγγραφείς: Αφιέρωμα στον George Bernard Shaw
- 15**.....Το Νεοελληνικό Θέατρο Σκιών
- 16**.....Ποιό το ψέμα ποιά η αλήθεια μέσα από τα παραμύθια





Ο Παναγιώτης Μπινιάρης γεννήθηκε το 1983 στο Μαρούσι Αττικής, κατοικεί στην Αθήνα με την σύζυγο του. Είναι πτυχιούχος του τμήματος μεθοδολογίας, ιστορίας και θεωρίας της επιστήμης του πανεπιστημίου Αθηνών και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στην ιστορία και φιλοσοφία της επιστήμης του εθνικού Μετσόβιου πολυτεχνείου. Είναι καθηγητής και επιστημονικός σύμβουλος ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και σύμβουλος πωλήσεων ανώνυμης εταιρείας.

Ανακαλύπτοντας «διαμαντάκια» μέσα στα bazaar βιβλιοπωλεία

ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΠΙΝΙΑΡΗ

Ένα bazaar βιβλιοπωλείο, είναι για τους φίλους του βιβλίου μια όαση στην σημερινή οικονομική και πνευματική κρίση. Πριν από μερικά χρόνια ένας αναγνώστης, αν ήθελε να αγοράσει ένα βιβλίο, θα έπρεπε να διαθέσει ένα σεβαστό ποσό χρημάτων. Στα χρόνια της κρίσης, με την ανάπτυξη των bazaar βιβλιοπωλείων, δόθηκε στο αναγνωστικό και βιβλιοφιλικό κοινό, η δυνατότητα να εμπλουτίσει την προσωπική βιβλιοθήκη του, με υπέροχα βιβλία σε εξαιρετικές τιμές.

Διαβάζοντας περισσότερα βιβλία, εκτός από την οικογενειακή βιβλιοθήκη εμπλουτίζουμε και αναβαθμίζουμε κάτι πολύ σημαντικότερο, τον πνευματικό μας κόσμο και την κριτική μας σκέψη. Για έναν βιβλιόφιλο η επίσκεψη και η εξερεύνηση των ραφιών ενός βιβλιοπωλείου, αποτελεί μια απολαυστική συνήθεια. Μια από τις προσδοκίες αυτής της αναζήτησης είναι η ανακάλυψη και η αγορά μιας ιδιαίτερης έκδοσης ή «διαμαντάκια», όπως αναφέρουμε στον τίτλο του άρθρου, που θα γεμίσει χαρά και ικανοποίηση τον αναγνώστη.

Η ερμηνεία της ιδιαίτερης έκδοσης ποικίλει ανάλογα με το προφίλ του εκάστοτε βιβλιόφιλου. Μερικά ενδεικτικά παραδείγματα είναι τα εξής:

- ένας τίτλος που ο υποψήφιος αναγνώστης έψαχνε για εύλογο χρονικό διάστημα αλλά δεν μπορούσε να εντοπίσει
- μια καθηγημένη έκδοση
- μια πρώτη έκδοση
- ένα αντίτυπο βιβλίου που φέρει την υπογραφή του συγγραφέα
- μια πολυτελής έκδοση
- ένα βιβλίο που είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα
- ένας τόμος που έλειπε από μια σειρά βιβλίων του κατόχου
- μια παλιά έκδοση
- ένα βιβλίο με το οποίο ο υποψήφιος αγοραστής είναι συναισθηματικά δεμένος

- μία έκδοση που περιέχει ιδιαίτερη εικονογράφηση
- ένας τόμος με ιδιαίτερη βιβλιοδεσία
- ένα ή περισσότερα βιβλία που κυκλοφόρησαν σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων
- ένα παιδικό ή σχολικό βιβλίο που ξυπνάει τρυφερές αναμνήσεις

- ένα μεταχειρισμένο βιβλίο που περιέχει σημάδια από τον προηγούμενο κάτοχο του και αναδεικνύει μια συγκινητική ιστορία

- ένα βιβλίο που ξέρουμε ότι θα προσφέρει χαρά και ικανοποίηση αν το δωρίσουμε σε ένα αγαπημένο μας πρόσωπο

- μία έκδοση που μας κεντρίζει το ενδιαφέρον, από το σχήμα του ή το σχέδιο του εξωφύλλου του

- κλασικές εκδόσεις διαχρονικών έργων λογοτεχνίας
- βιβλία που αφορούν τα χόμπι του ενδιαφερόμενου
- επιστημονικού περιεχομένου βιβλία που χρειάζεται ένας μαθητής, φοιτητής ή μελετητής για την ολοκλήρωση των εργασιών του

Θα μπορούσαμε να παραθέσουμε αρκετές ακόμα περιπτώσεις ιδιαίτερων εκδόσεων, οι οποίες συχνά κερδίζουν το ενδιαφέρον και ερεθίζουν την φαντασία των βιβλιόφιλων, αλλά ο σκοπός μας δεν είναι η εξαντλητική παράθεση τους.

Στη συνέχεια θα μοιραστώ μαζί σας, μερικές προσωπικές μου εμπειρίες αναζήτησης «διαμαντιών».

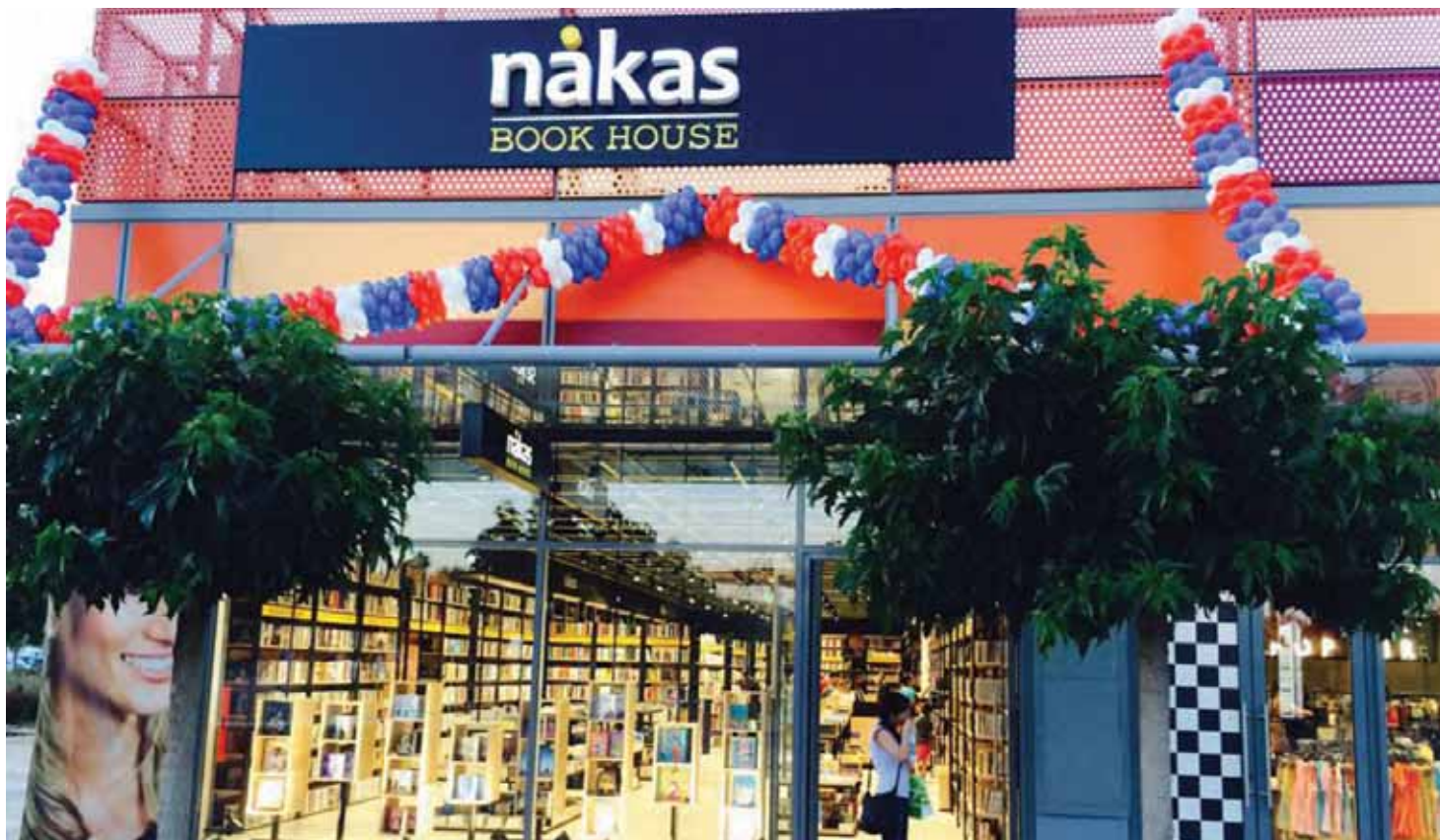
Καθώς σκάλιζα τα ράφια του βιβλιοπωλείου Νάκας book bazaar στην περιοχή της Ραφήνας, και ερχόμουν σε επαφή με την μαγευτική μυρωδιά των σελίδων και την θέα των υπέροχων βιβλιοδεσιών, ελπίζοντας ότι θα ανακαλύψω κάποιο διαμαντάκι, τότε αντίκρισα σε υφασματόδετη βιβλιοδετημένη έκδοση μια σειρά περιοδικών φιλοσοφίας με τίτλο Δευκαλίων. Αμέσως θυμήθηκα τα φοιτητικά μου χρόνια και πλέον στην βιβλιοθήκη μου όποτε τα αντικρίζω με κατακλύζει συγκίνηση και ευτυχία. Η αλήθεια είναι ότι η τιμή που τα αγόρασα, δεν θα έφτανε ούτε για φωτοτυπίες.

Ένα λογοτεχνικό βιβλίο που θεωρώ αριστούργημα, έχει τίτλο «Το όνομα του ρόδου» από τον δημοφιλή συγγραφέα Ουμπέρτο Έκο, επιθυμούσα να αποκτήσω το συγκεκριμένο έργο από τις εκδόσεις «Γνώση» αλλά δυστυχώς δεν μπορούσα να το εντοπίσω εύκολα. Όταν το απόκτησα σε τιμή ευκαιρίας από το κατάστημα της Ραφήνας, το ξαναδιάβασα και κατάλαβα ότι τελικά ένα βιβλίο έχει την δυνατότητα να σε ταξιδέψει στον χρόνο, με σκοπό να ξαναγνωρίσεις την σκέψη αξιόλογων διανοούμενων που νόμιζες ότι τους γνώριζες.

Πριν από μερικούς μήνες καθώς βρισκόμουν για δουλειές στο κέντρο της Αθήνας, βρήκα λίγο χρόνο να παρατηρήσω τις βιτρίνες των μαγαζιών και να επισκεφθώ κάποια αγαπημένα βιβλιοπωλεία. Δεν περίμενα ότι θα αγοράσω κάτι, μέχρι που το βλέμμα μου διασταυρώθηκε με μία εξάτομη πολυτελή έκδοση της ιστορίας της Ελληνικής επανάστασης του Διονυσίου Κόκκινου. Στην αρχή θεώρησα πως η τιμή αφορούσε τον κάθε τόμο, όταν όμως πληροφορήθηκα από τον πωλητή ότι αφορά το σύνολο του έργου, δεν μπόρεσα να αντισταθώ στον πειρασμό.

Δεν πρέπει επίσης, να λησμονήσω τους τίτλους βιβλίων σύγχρονων, νεότερων συγγραφέων για τα οποία κάθε ανακάλυψη τους στα bazaar βιβλιοπωλεία είναι και μία ακόμα ευχάριστη έκπληξη τόσο για τους τίτλους που πετυχαίνεις όσο και για την ασυναγώνιστη τιμή τους. Υπήρξαν περιπτώσεις βιβλίων που δεν πρόλαβα να τα διαβάσω όταν πρωτοκυκλοφόρησαν, λόγω φόρτου εργασίας, όμως αργότερα τα βρήκα στα bazaar και αναπλήρωσα επιτυχώς αυτό το κενό.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να παροτρύνω τους αναγνώστες της εφημερίδας, να μας κοινοποιήσουν την δική τους άποψη και εμπειρία, σχετικά με τα δικά τους διαμαντάκια, στην ηλεκτρονική διεύθυνση newspaper@nakasgroup.gr.



Το βιβλιοπωλείο Nakas Book House

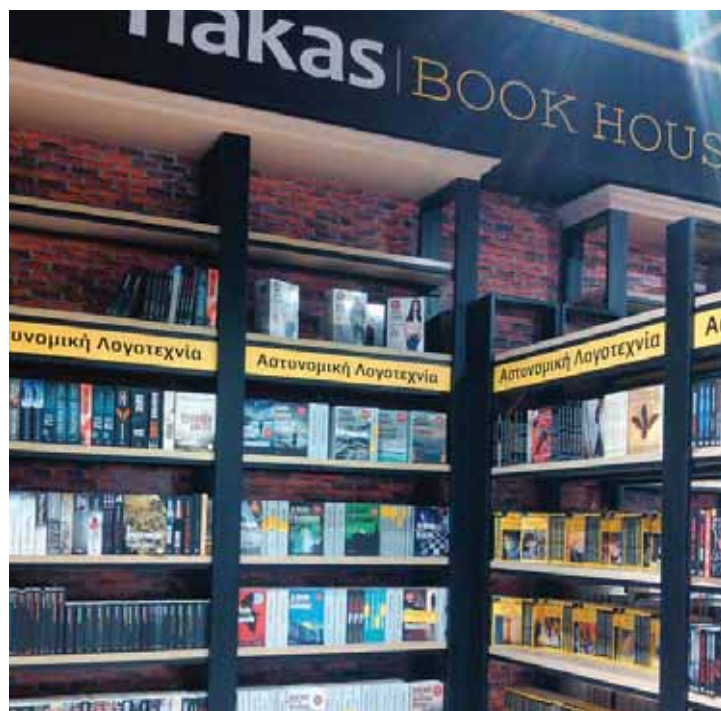
Πριν από δεκαπέντε χρόνια, η οικογένεια Θωμά Νάκα δραστηριοποιήθηκε στον χώρο των ταξιδιωτικών εκδόσεων, με μεγάλη επιτυχία, ιδρύοντας την εταιρεία "Orama Editions" η οποία, σήμερα, έχει εξελιχθεί σε έναν ισχυρό όμιλο εταιρειών με την ονομασία Nakas Group, έχοντας κάτω από την ομπρέλα του μεγάλα εκδοτικά ονόματα του χώρου όπως οι εκδόσεις "Road" και "Καπρανίδης", αλλά κι άλλα σημαντικά brand names της χώρας και του εξωτερικού.

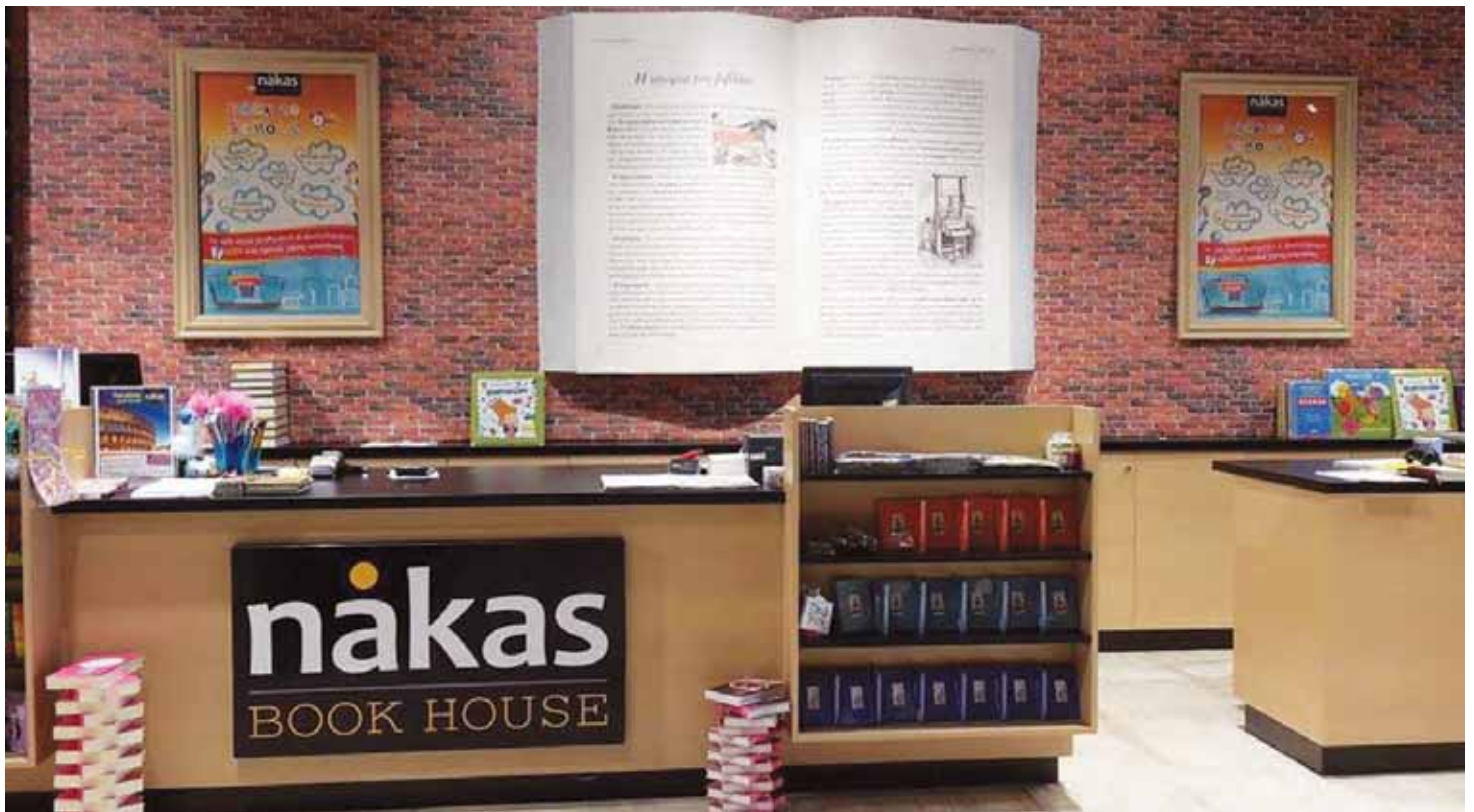
Στον χώρο της λιανικής πώλησης η παρουσία του ομίλου ξεκινά το 2010, με το ταξιδιωτικό βιβλιοπωλείο Travel Bookstore στο κέντρο της Αθήνας,

στον ίδιο χώρο που λειτουργούσε από το 1998 το βιβλιοπωλείο των εκδόσεων Road.

Το 2013, η εταιρεία δραστηριοποιείται ακόμα πιο μεθοδικά στον χώρο του εκδόσεων, δημιουργώντας την αλυσίδα των Nakas Book Bazaar βιβλιοπωλείων. Αυτή τη στιγμή, η αλυσίδα μετρά 27 καταστήματα σε όλη την Ελλάδα.

Το επόμενο βήμα, η δημιουργία του βιβλιοπωλείου Nakas Book House. Ένας άπλετος χώρος, φτιαγμένος με άποψη και με πολλή αγάπη που απευθύνεται στους λάτρεις του βιβλίου και της ανάγνωσης.





Nakas Book House, το βιβλιοπωλείο σας

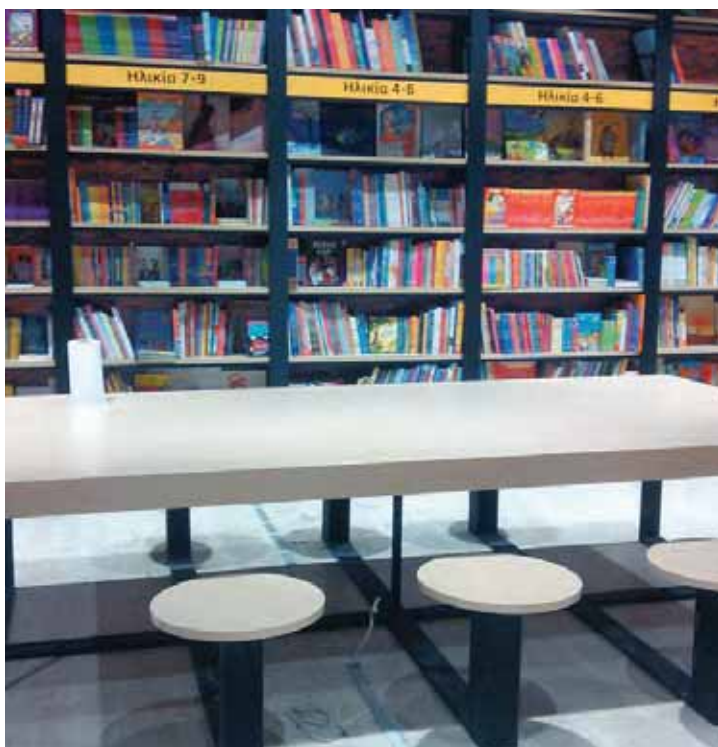
Το βιβλιοπωλείο Nakas Book House είναι το μεγαλύτερο της Ανατολικής Αττικής και στόχος μας είναι να γίνει ένα από τα καλύτερα, αν όχι το καλύτερο της χώρας. Και για να γίνει, δίνουμε μεγάλη έμφαση στην ποικιλία και την ποιότητα και στο ανθρώπινο δυναμικό ώστε και ο πιο απαιτητικός πελάτης να είναι ικανοποιημένος από τις επιλογές του και να αισθάνεται ότι εξυπηρετείται από τον βιβλιοπώλη του.

Κάθε ράφι του με βιβλία επιμελήθηκε με άποψη και επιθυμία να διευρύνει τους ορίζοντες σκέψης και κριτικής του επισκέπτη. Θέλουμε κάθε γωνιά του να λειτουργήσει ως πνευματικός τροφοδότης, για μικρούς και μεγάλους φιλαναγνώστες.

Παρουσιάζουμε με σεβασμό τους εκπροσώπους της κλασικής λογοτεχνίας, ακολουθούμε κατά πόδας τις έρευνες των συγγραφέων της αστυνο-

μικής λογοτεχνίας, ανεβαίνουμε επίπεδα παίρνοντας σκαλί - σκαλί τον κάθε στίχο των ποιητών, γινόμαστε παραμυθάδες στα μάτια των παιδιών, σμίγουμε τα φρύδια προβληματιζόμενοι από τους μεγάλους στοχαστές και φιλόσοφους. Την ίδια στιγμή, είμαστε ανοιχτοί σε όλες τις καινοτομίες, τα νέα καλλιτεχνικά ρεύματα και τα φρέσκα ονόματα στον κόσμο των γραμμάτων και των τεχνών, όπως επίσης για τη δική σας άποψη την οποία θα χαρούμε να λάβουμε για να την επεξεργαστούμε όσο το δυνατό πιο αποτελεσματικά (www.nakasbookhouse.gr, info@nakasbookhouse.gr).

Κάπως έτσι σε συνδυασμό και με πολλές δράσεις που θα λάβουν χώρα στο βιβλιοπωλείο, θέλουμε να περνάμε τον χρόνο μας μαζί σας, δημιουργικά, χαλαρωτικά και ευχάριστα. Θέλουμε να ερχόμαστε σε επαφή και επικοινωνία με ανθρώπους και βιβλία, με σκέψεις και λέξεις, πάντα με σεβασμό και αγάπη για τον φίλο του βιβλίου.



Διαβάζω για τους άλλους

Συνέντευξη με τη Βασιλική Αγγέλου

Είμαστε μία ομάδα εθελοντών που στόχο έχει να διαβάζει σε ανθρώπους που δεν μπορούν να το κάνουν μόνοι τους. Άνθρωποι με προβλήματα όρασης, άνθρωποι που λόγω κάποιας ασθένειας δεν μπορούν να κρατήσουν βιβλίο στα χέρια τους, ηλικιωμένοι, παιδιά σε ιδρύματα ή φυλακισμένοι που είναι αναλήφβητοι".



Διαβάζω για τους άλλους

Το δίκτυο "Διαβάζω για τους άλλους", πότε ξεκίνησε και με ποιά αφορμή;

Το Δίκτυο Διαβάζω για τους Άλλους ξεκίνησε το Νοέμβριο του 2014 όταν η εμπνεύστρια του Δικτύου, Αργυρώ Σπυριδάκη, μετά από συζήτηση με έναν τυφλό φίλο της για βιβλία που έχουν «διαβάσει» ο καθένας τους, συνειδητοποίησε πόσα λίγα βιβλία σε σχέση με την παγκόσμια λογοτεχνική παραγωγή είναι διαθέσιμα σε ακουστική μορφή για τους μη-βλέποντες. Αποφάσισε λοιπόν να εμπνεύσει εθελοντές ώστε να ηχογραφούνται σε σταθερή βάση ακουστικά βιβλία. Η ηχογράφηση αυτή γίνεται σε συνεργασία με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τυφλών.

Βέβαια από τότε που ξεκίνησε η ομάδα μας, οι δράσεις μας έχουν επεκταθεί ώστε να καλύπτουν και άλλες ανάγκες ανάγνωσης. Πλέον οργανώνουμε δράσεις ανάγνωσης σε σταθερή βάση σε πολλές ευπαθείς ομάδες και συνεχώς ξεκινούν νέες δράσεις. Συγκεκριμένα οργανώνουμε αναγνώσεις σε γηροκομεία, ορφανοτροφεία, νοσοκομεία, ενώ στα σχέδιά μας είναι να οργανώσουμε και αναγνώσεις σε αναλήφβητους φυλακισμένους.

Η πρόσβαση στη λογοτεχνία πρέπει να είναι δυνατή σε όλους. Περιγράψτε μας τα οφέλη του εγχειρήματός σας προς τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού.

Η λογοτεχνία για την ομάδα μας είναι μια πηγή χαράς που θέλουμε να τη μοιραστούμε και με άλλους, κυρίως με εκείνους που δεν μπορούν εκ των πραγμάτων να έχουν πρόσβαση σε αυτή. Ας σκεφτούμε ότι υπάρχουν σε κλινικές άνθρωποι τετραπληγικοί που δεν μπορούν να κρατήσουν στα χέρια τους ένα βιβλίο. Υπάρχουν μικρά παιδιά σε ιδρύματα που έχουν ανάγκη να ακούσουν ένα παραμύθι. Για τους τυφλούς ανθρώπους συγκεκριμένα η ανάγκη ηχογράφησης επεκτείνεται και σε άλλα κείμενα, όπως παρενέργειες φαρμάκων ή πανεπιστημιακά συγγράματα, τα οποία οι βλέποντες συχνά δεν συνειδητοποιούμε πόσο απαραίτητα είναι για την καθημερινότητά μας.

Έχετε μία βάση, τακτικές συναντήσεις; Το δίκτυο αποτελείται από μόνιμα μέλη ή δεν είναι απαραίτητο;

Υπάρχουν μέλη που είναι στην ομάδα μας από την αρχή αλλά συνεχώς προστίθενται και νέοι εθελοντές. Οι γενικές συναντήσεις των εθελοντών μας γίνονται περίπου μια φορά το μήνα στο Βιβλιοπωλείο Ιανός, στο κέντρο της Αθήνας, ώστε να γνωρίζουμε τα νέα μέλη μας και να οργανωνόμαστε για το μέλλον. Μάλιστα η επόμενη συνάντησή μας είναι στις 30 Σεπτεμβρίου, στις 17:00, και βέβαια είναι ανοιχτή σε όλους.

Μέχρι τώρα, σε ποιές περιοχές της Ελλάδας έχει φτάσει η δράση του δικτύου;

Μέχρι πρόσφατα οι δράσεις μας γίνονταν μόνο στην Αθήνα, όμως έχει ήδη οργανωθεί και ομάδα εθελοντών μας στο Ηράκλειο Κρήτης και σύντομα θα αρχίσουν δράσεις και εκεί. Μέσα στους επόμενους μήνες, σκοπεύουμε να οργανώσουμε δράσεις και στη Θεσσαλονίκη.

Πώς επιλέγετε το βιβλίο που θα ηχογραφήσετε; Υπάρχουν συγκεκριμένα κριτήρια επιλογής βιβλίου; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τα πνευματικά δικαιώματα;

Τα βιβλία προς ηχογράφηση είναι εκείνα που έχει ανάγκη ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Τυφλών. Ωστόσο, έχουμε σκοπό να προσεγγίσουμε και εκδοτικούς οίκους για να ζητήσουμε πνευματικά δικαιώματα από περισσότερα βιβλία. Στόχος μας είναι κάθε βιβλίο που εκδίδεται στην Ελλάδα να ηχογραφείται ώστε να γίνεται και ακουστικό βιβλίο.

Συνεργάζεστε με φορείς που έχουν σχέση με το βιβλίο; Υπάρχει ανταπόκριση;

Συνεργαζόμαστε με διάφορες άλλες ομάδες που έχουν σχέση με βιβλία ώστε να οργανώσουμε από κοινού δράσεις ανάγνωσης. Είμαστε επίσης σε συνεχή επικοι-

νωμία με οργανισμούς και ιδρύματα, όπως ορφανοτροφεία, γηροκομεία και άλλα, για να οργανώσουμε δράσεις όπου μας ζητείται.

Είναι παρηγοριά η διαπίστωση ότι υπάρχουν πολλοί νέοι πυρήνες στην κοινωνία που εξελίσσονται σε συλλογικότητες οι οποίες λειτουργούν αλληλέγγυα και στηρίζουν, όσο μπορούν, τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού. Αυτή η κοινωνική αντίδραση θεωρείτε πως είναι περιοδική ή πλέον σε μόνιμη κατάσταση;

Προσωπικά θεωρώ ότι είναι κάτι που θα μείνει και τελικά θα γίνει τρόπος ζωής. Όσο βιώνουμε την οικονομική κρίση των ημερών μας, συνειδητοποιούμε πόσο ευάλωτοι είμαστε όλοι μας και ότι μόνο μέσα από τέτοιες δράσεις αλληλεγγύης γινόμαστε τελικά πιο δυνατοί και εξελισσόμαστε σαν κοινωνία.

Στις μέρες μας, η ευαισθητοποίηση προς τις ευπαθείς ομάδες πληθυσμού είναι κυρίως θέμα προσωπικό στη χώρα μας ή ξεφεύγει από τα ατομικά πλαίσια και γίνεται σοβαρό θέμα της Πολιτείας;

Πιστεύω ότι αυτά τα δύο (η Πολιτεία και το άτομο) δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται σαν δύο έννοιες σε αντιπαράθεση. Οι πολίτες είναι εκείνοι που σχηματίζουν την Πολιτεία. Και όπου βλέπουμε ότι ο κρατικός σχεδιασμός δεν επαρκεί ή καθυστερεί, θα πρέπει να αναλαμβάνουμε δράση σαν άτομα ξεχωριστά με σκοπό το κοινό καλό.

Η νέα σας ιστοσελίδα θα μπορεί να αναπαράγει ηχητικά ντοκουμέντα προς ευχαρίστηση των ευπαθών πληθυσμών;

Τα αρχεία που ηχογραφούμε είναι στην αποκλειστική χρήση του Πανελληνίου Συνδέσμου και απευθύνονται μόνο στα μέλη τους. Λόγω πνευματικών δικαιωμάτων, δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να διανείνουμε αυτό το υλικό.

Πώς μπορούμε να ηχογραφήσουμε κι εμείς διαβάζοντας για τους άλλους;

Όποιος ενδιαφέρεται να συμμετέχει στην ηχογράφηση, θα πρέπει να επικοινωνήσει μαζί μας ώστε να κλείσουμε κάποιο δοκιμαστικό τεστ ηχογράφησης. Αφού η φωνή του εθελοντή κριθεί κατάλληλη από τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Τυφλών, μπορεί να κλείσει ραντεβού για κανονική ηχογράφηση.

Τελικά, διαβάζουμε μόνο για τους άλλους ή και για μας; Λειτουργεί αμφίδρομη αυτή η διαδικασία;

Σίγουρα λειτουργεί αμφίδρομη σαν εμπειρία. Τη στιγμή της ανάγνωσης διαβάζουμε και για εμάς.

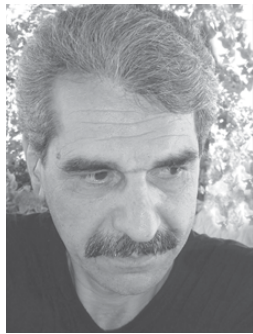
Πώς θα σας βρούμε; Πού μπορούμε να σας συναντήσουμε;

Μπορείτε να μας βρείτε στο Facebook στη σελίδα "Διαβάζω για τους Άλλους" και στο email info@giatousallous.gr. Υποψήφιοι εθελοντές μπορούν να επικοινωνήσουν με το volunteers@giatousallous.gr. Πολύ σύντομα θα είναι έτοιμη και η ιστοσελίδα μας www.giatousallous.gr. Και βέβαια όποιος εμπνέεται από τη δράση μας, μπορεί να έρθει στη Συνάντηση Εθελοντών μας στον Ιανό Αθήνας (Σταδίου 24) στις 30 Σεπτεμβρίου στις 17:00.



Νίκος Νικολάου - Χατζημιχαήλ

Συγγραφέας, www.bloglogios.blogspot.com, www.hadjimichael.blogspot.com



Ο Νίκος Νικολάου-Χατζημιχαήλ γεννήθηκε στην Κύπρο και σπούδασε μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική και έδειξε τη δουλειά του με δύο ατομικές και με αρκετές ομαδικές εκθέσεις. Το 1984 εξέδωσε το χειρόγραφο ποίημα, "Καρπασία" που κυκλοφόρησε εκτός εμπορίου. Η συλλογή διηγημάτων του "Η κόρη του δραγουμάνου", εκδόθηκε από το Μεταίχμιο το 2003 και τιμήθηκε με το κρατικό βραβείο διηγήματος. Η ποιητική του συλλογή "Διθαλάσσιου" εκδόθηκε τον Φεβρουάριο του 2012 από τις εκδόσεις Κάρβας. Από τις ίδιες εκδόσεις κυκλοφορεί από τον Ιανουάριο του 2014 η συλλογή διηγημάτων του "20 ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ" και από τον Δεκέμβριο του 2014 η ποιητική του σύνθεση "Πικρόλιθος". Υπήρξε μέλος της πνευματικής ομάδας που εξέδιδε το περιοδικό τέχνης και προβληματισμού "ο κύκλος". Στο διαδίκτυο διατηρεί πολλά ιστολόγια.



ΥΛΑΓΙΑΛΗ

[κι απ' αφορμή, ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ]

Μυστηριώδης αλλά γλυκειά, άλλοτε στη σφαίρα της φαντασίας και άλλοτε πραγματική.

Η ερώτηση ταξίδεψε από τη Χαλκίδα, μέσα σε πραγματικά και εικονικά τηλεφωνικά καλώδια, για να με βρει στη Λευκωσία και ήταν σαφής: «Τι είναι η Υλαγιαλή;» Ομολογώ ότι ξαφνιάστηκα. Δεν γνώριζα τι μπορούσε να αντιπροσωπεύει αυτό το όνομα. Κάτι μου θύμιζε μα, δεν ήμουν σε θέση να προσδιορίσω ακριβώς. Μπορεί να ήταν το όνομα κάποιου σπάνιου παραδείσιου πουλιού ή κάποιου παράξενου και άγνωστου σε μένα όντος, δεν είχα ιδέα. Αρχισα να γράφω τη λέξη με διαφορετικούς συνδυασμούς γραμμάτων, για να δω ποια εικόνα ταίριαζε καλύτερα. Προτιμούσα το ξεκίνημα με το γράμμα Υψιλον πράγμα που, καθώς είμαι οπτικός τύπος, μου φαινόταν πιο σωστό όπως αργότερα απεδείχθη, αλλά για την ώρα εξακολουθούσα να έχω πλήρη άγνοια τόσο για την ορθογραφία όσο και για την ερμηνεία της λέξης. Μπορούσα, βέβαια, να καταφύγω αμέσως στη διαδικτυακή αναζήτηση και να έχω αποτελέσματα σε κλάσματα δευτερολέπτου, δεν το επιχειρώ όμως, ποτέ αυτό προτού εξαντλήσω τη δική μου μνήμη και γνώσεις.

Χρησιμοποίησα μια μέθοδο αλάνθαστη, για να θυμάμαι πράγματα και καταστάσεις: συσχετίζω την εικόνα της λέξης με μian άλλη εικόνα, πραγματική ή φανταστική-όπως ακριβώς κάποιος συσχετίζουν λέξεις με αρώματα ή χρώματα. Η Υλαγιαλή μου πήρε κάποιο χρόνο αλλά το κέρδος μου στο τέλος ήταν πολλαπλό. Έκλεισα τα μάτια κι επανέλαβα πολλές φορές τη λέξη-σιγανά, δυνατά, πιο δυνατά μέχρι που εντοπίστηκε ξεκάθαρα η εικόνα: αρχές της δεκαετίας του εξήντα, καλοκαιρινό πρωινό προτού χαράξει, στα καπνοτόπια της Καρπασίας, μαζεύουμε τα νοτιομένα φύλλα του καπνού

νυσταγμένοι, σε μια κοιλάδα λίγο έξω από το χωριό. Την πρωινή ησυχία διακόπτει ένα βροντερό κάλεσμα που ακούγεται μια δυο φορές πριν η ηχώ του σβήσει στους λόφους τριγύρω. Δεκάδες φιγούρες από τα γύρω κτήματα ορθώνονται να δουν τι συμβαίνει. «Ελα καλήρη» ακούστηκε ξανά, κι ο πατέρας τότε χαμογελώντας, σχολίασε: «οι βοσκοί στο χωριό μας διαβάζουν Κνυτ Χάμσουν». Ο βοσκός, στην απέναντι πλαγιά, προφανώς καλούσε την προβατίνα του που είχε ξεμείνει, μα ο πατέρας, είχε ακούσει «Υλαγιαλή» και μας εξήγησε αμέσως ποια ήταν η μυστηριώδης Υλαγιαλή. Δυο τρεις μέρες πριν είδε τα βιβλία που είχα φέρει από το Βαρώσι για το καλοκαίρι, με είχε προλάβει και διάβαζε την Πείνα του Χάμσουν.

Ένωσα συγκίνηση που ζωντάνεψε μια εικόνα από το παρελθόν. Έμεινα για λίγες στιγμές με κλειστά μάτια και με τα δάκτυλα στους κροτάφους και συλλογιζόμουν αν η εικόνα ήταν πραγματική ή ήταν της φαντασίας μου. Γύρισα προς τη βιβλιοθήκη που είναι πίσω από το γραφείο μου κι έσυρα από το δεύτερο ράφι «το εκλεκτό» βιβλιάρaki με τη χαρακτηριστική κίτρινη ράχη.



της σειράς: η Παναγία των Παρισίων, Αβραάμ Λίνκολν, Αθάνατη Ελλάδα και κάποια άλλα όπως την Ευλογία της Γης σε μετάφραση του Άρη Δικταίου, που είναι από τη βιβλιοθήκη του πατέρα, γιατί ήθελε να μάθει «τι ήταν αυτός που συνεργάστηκε με τους Γερμανούς Ναζί και έγραφε για την ευλογία της γης και, τι ήταν αυτό που έγραψε». Όλα τα βιβλία με το άρωμά τους.

Όσοι γνώρισαν το βιβλίο από τη φωτοσύνθεση και μετά δεν γνωρίζουν το άρωμα του βιβλίου για το οποίο μιλώ. Στη σημερινή εποχή δεν μιλάμε πια για άρωμα, κάθε άλλο- μάλλον για το αντίθετο. Μαζί με το άρωμα χάθηκαν και πολλά άλλα πράγματα όπως το ξάκρυσμα του βιβλίου. Το προσεκτικό δηλαδή κόψιμο των φύλλων με χαρτοκόπτη. Φυλάγω με πολλή συγκίνηση έναν χαρτοκόπτη, μοναδικό δώρο του πατέρα μου από ένα

ταξίδι του στην Ελλάδα. Τώρα τα πιο πολλά βιβλία προσφέρονται φρεσκοκαθαρισμένα, έτοιμα για ανάγνωση. Αυτό δεν σημαίνει ότι χάθηκαν και οι καλοί αναγνώστες. Κάθε εποχή έχει τα δικά της χαρακτηριστικά. Το βιβλίο δεν έχει πεθάνει και δεν θα πεθάνει ποτέ. Όσο ο άνθρωπος έχει δάκτυλα θα έχει και κάτι στα χέρια του να φυλλομετρά. Δεν εννοώ τα σημερινά ηλεκτρονικά βιβλία αλλά τα αυριανά βιβλία που τα φύλλα τους θα έχουν πραγματική υφή χαρτιού, οι σελίδες θα «κατεβαίνουν» και θα γεμίζουν με το θέμα της επιθυμίας μας, θα έχουμε τόσες επιλογές (ή και προεπιλογές) που σε λίγα λεπτά θα δημιουργούμε εκτυπωτικά το ιδανικό μας βιβλίο. Κι ύστερα, τα βιβλία θα είναι ... όπως δεν τα σκέφτηκε κανένας ακόμα...



Ας έρθω τώρα ξανά στην Υλαγιαλή: Στην Πείνα, ένα από τα πρώτα έργα του Χάμσουν και από τα ωραιότερα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, που έχει μεταφραστεί σε όλες σχεδόν τις γλώσσες του κόσμου, περιγράφεται η περιόδος της ζωής ενός νέου που προσπαθεί να γίνει συγγραφέας και αντιμετωπίζει το φάσμα της πείνας που μαζί με το σώμα του τσακίζει τα νεύρα και τη ψυχή. Τις δύσκολες αυτές στιγμές απαλύνει η γλυκειά παρουσία της Υλαγιαλής, μιας κοπέλας κάποτε φανταστικής και κάποτε πραγματικής. Στην Πείνα ο Χάμσουν περιγράφει τη δική του ζωή.

Η Υλαγιαλή εμφανίζεται και σ'ένα διήγημα του Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλου, Υλαγιαλή της Γέφυρας, από τη συλλογή του Λιμενάρχης Ευρίπου, Κέδρος 1993. Τους υπέροχους στίχους από το διήγημα αυτό, τους έντυσε με υπέροχη μουσική ο Ορφέας Περίδης στο γνωστό ομώνυμο τραγούδι του:

*Γλυκό μ' αστέρι του Βοριά,
τώρα που σβήνουνε τα φώτα,
πάρε μακριά μου τη βαριά σκιά,
και δώσ' μου ρότα...*

*Υλαγιαλή, Υλαγιαλή, Υλαγιαλή,
μέσα στη νύχτα με πηγαίνουν οι ανέμοι,
κι όπου πατήσω και σταθώ σαν το πουλί,
τρέμει η καρδούλα μου και το φτερό μου τρέμει...*

*Άβυσσος άγρηνη που πάντα με καλεί,
και σέρνει εκεί, σέρνει εκεί πέρα την ψυχή μου,
Υλαγιαλή, Υλαγιαλή,
λάμπει καλή σαν αστραπή χρυσού και ασήμου...*

Διαβάστε αποσπάσματα από την Πείνα και ακούστε μουσικές συνθέσεις για την Υλαγιαλή εδώ: www.bloglogios.blogspot.com.cy/2014/05/blog-post.html

Ελένη Γαρυφαλάκη

Συνέντευξη

Πολλαπλή νοημοσύνη. Πόσο κατανοητή είναι στο σπίτι και το σχολείο;

Έχουμε τόσο συνήθεισε να αποδεικνύουμε την εξυπνάδα μας με σύγκριση, ανταγωνισμό, προπέτεια και με εμμονή στο «σωστό» και στο «λάθος», που μας είναι πολύ δύσκολο να «βγούμε από το κουτί» και να δούμε ότι όλοι είμαστε έξυπνοι με διαφορετικό τρόπο. Είναι ο τρόπος που έχουμε ανατραφεί κι εκπαιδευτεί τέτοιος, ώστε η ιδέα της Πολλαπλής Νοημοσύνης είτε είναι πολύ ριζοσπαστική για να υιοθετηθεί, είτε ερμηνεύεται με λάθος τρόπο. Για παράδειγμα, γονείς που έρχονται για να μου εμπιστευτούν τα παιδιά τους, θεωρούν ότι ξαφνικά τα παιδιά τους θα γίνουν Αϊνστάιν το λιγότερο ή με ρωτούν σε ποιο είδος νοημοσύνης υπερέχει. Ευτυχώς, σύντομα αντιλαμβάνονται ότι το πιο σημαντικό απ' όλα είναι τα παιδιά τους να έχουν μια ισορροπημένη νοημοσύνη και καθαρή αντίληψη των δυνατοτήτων και ταλέντων τους, ώστε να αποκτήσουν και υγιή εικόνα του εαυτού τους, άρα και υγιή αυτοπεποίθηση.

Περιγράψτε μας το δικό σας μοντέλο εκπαίδευσης των παιδιών στον εκπαιδευτικό, πολιτιστικό, ψυχαγωγικό τομέα.

Στις 28 του περασμένου Φλεβάρη παρουσίασα εν συντομία στο TEDx Heraklion την ιδέα ενός μοντέλου εκπαίδευσης, που σκέφτομαι και υλοποιώ αρκετό καιρό τώρα, την οποία έχω ονομάσει "θεωρία Spin". Νομίζω ότι μέσα στις επόμενες μέρες θα βρίσκεται το βίντεο της ομιλίας online στην πλατφόρμα του TED. Η ιδέα με λίγα λόγια είναι η εξής: Φανταστείτε μία σπείρα, κάτι σαν το δίσκο της Φαιστόυ. Βάλτε στο κέντρο τον εαυτό σας, το Εγώ σας. Θυμηθείτε πότε μαθαίνετε καλύτερα, πότε το μυαλό σας είναι ανοιχτό στην εμπειρία. Συμβαίνει όταν αισθάνεστε συναισθηματικά ασφαλής. Από κει ξεκινά το spin, από την καλή συναισθηματική νοημοσύνη κι εκεί δίνω πρώτη βάση. Κάθε παιδί είναι ξεχωριστό και ιδιαίτερο. Δεν ωφελεί, όμως, να μεγαλώνει νομιζοντας ότι είναι κάτι διαφορετικό από τους άλλους. Είμαστε γεννημένοι να αναπτυσσόμαστε νοητικά και ψυχικά μέσα σε ομάδα, μέσα σε κοινωνία. Έτσι, λοιπόν, η θεωρία Spin δίνει έμφαση στην ομάδα, στην κοινωνική νοημοσύνη του παιδιού. Μαθαίνουμε πολλά απ' τους άλλους και μαθαίνουμε καλύτερα όταν γινόμαστε αποδεκτοί σε μια κοινωνική ομάδα. Από κει κι έπειτα, ξεδιπλώνουμε τα ταλέντα, τις κλίσεις και τις δεξιότητές μας. Με λίγα λόγια, ενεργοποιούμε την πολλαπλή μας νοημοσύνη. Φυσικά, δεν μας βοηθά σε τίποτα να είμαστε οι πιο έξυπνοι του χωριού, αν είμαστε μόνοι μας, κενοί συναισθηματικά, χωρίς φίλους και αγάπη. Μας χρειάζεται η συναισθηματική, αλλά και η κοινωνική νοημοσύνη. Επίσης, δε μας βοηθά να συνεχίσουμε να μαθαίνουμε και να φτάσουμε στην αυτοπραγμάτωση, αν αυτά που γνωρίζουμε και δημιουργούμε δεν τα μοιραζόμαστε με τους άλλους, δε δίνουμε πίσω στον κόσμο αυτό που πήραμε. Κι εδώ είναι η εξέλιξη της σπείρας, η ομότιμη παραγωγή. Συνεισφέρω στην εξέλιξη του κόσμου αυτού με ιδέες, συνδημιουργώ με τους άλλους ανθρώπους, εμπνέω και εμπνέομαι. Αυτή είναι η θεωρία Spin και θεωρώ βαθιά μέσα μου ότι αγγίζει λίγη από την

παγκόσμια αλήθεια, γι' αυτό και θα είναι χρήσιμη σε κάθε μελλοντικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Ποια είναι η ανταπόκριση/αντίδραση των παιδιών στον, πέρα από τον παγιωμένο σύστημα του σχολείου, διαφορετικό τρόπο λήψης των πληροφοριών και των γνώσεων;

Στην αρχή έρχονται ή πολύ επιφυλακτικά ή πολύ δραστήρια, αν νομίζουν ότι ο χώρος είναι παιδοτόπος. Εξαρτάται τι τους έχουν πει στο σπίτι ή πώς τα έχουν προετοιμάσει. Μετά από την πρώτη συνάντηση, τα παιδιά νιώθουν να μαθαίνουν σύμφωνα με τη φύση τους κι αυτό είναι κάτι που δεν το αφήνουν εύκολα. Ήταν κι αυτός ένας από τους στόχους μας: απ' τη στιγμή που δεν μπορούμε εύκολα να αλλάξουμε εμείς το εκπαιδευτικό σύστημα, ας προκαλέσουμε τα παιδιά μας να διεκδικήσουν αυτό τον τρόπο που θέλουν να μαθαίνουν.

Τα παιδιά είναι το «αύριο». Από την καθημερινή σας συνεργασία με τα παιδιά και από ό,τι εισπράττετε από αυτά, πώς οραματίζεστε ότι θα είναι το αύριο;

Πιο αληθινό σε έκφραση συναισθημάτων, πιο άμεσο σε συμπεριφορά και πιο δημιουργικό σε κοινωνικές δράσεις.

Σχέση γονιών με το βιβλίο, σχέση παιδιών με το βιβλίο. Τα ποσοστά ανάγνωσης διαφέρουν; Και γιατί, κατά τη γνώμη σας;

Οι σημερινοί γονείς είναι πολύ συνειδητοποιημένοι σχετικά με τη μαγική επίδραση που έχουν τα βιβλία στην ανατροφή των παιδιών, στην ανάπτυξη της νοημοσύνης τους και στη συμπεριφορά τους στο κοινωνικό περιβάλλον. Είμαι πολύ εντυπωσιασμένη με το πόσο πολύ διαβάζουν οι γονείς στα παιδιά τους και με τα παιδιά τους, ακόμα κι όταν εκείνα μεγαλώνουν και μπορούν πια να διαβάζουν μόνο τους. Επίσης, όχι μόνο διαβάζουν, αλλά και φτιάχνουν τις πιο εκπληκτικές ιστορίες! Τέτοια πράγματα δε συνέβαιναν πριν 25-30 χρόνια που ήμουν εγώ παιδί, παρόλο που είχαμε πολύ αξιόλογα παιδικά βιβλία. Νομίζω ότι το Διαδίκτυο έχει παίξει τον πιο σημαντικό ρόλο εδώ, δηλαδή οι γονείς και ενημερώνονται για καλά παιδικά βιβλία από άλλους γονείς, από διαφημίσεις, από δημοσιεύματα και κριτικές, αλλά και υπάρχουν πολλές ιδέες για δραστηριότητες βασισμένες σε βιβλία, που τις κάνουν στον σπίτι με τα παιδιά τους.

Περιγράψτε μας μία δυνατή εικόνα/στιγμή/ατάκα με αφορμή κάποια δραστηριότητά σας με παιδιά.

Τι να πρωτοθυμηθώ! Καθημερινά ακούω τις πιο απίστευτες ατάκες! Το πιο δυνατό κομμάτι που με συγκινεί κάθε φορά είναι η έκφραση στο πρόσωπο του παιδιού που ανακαλύπτει μια νέα του δυνατότητα ή καταφέρνει κάτι που δεν μπορούσε να καταφέρει πιο πριν. Αυτό το «βήμα εξέλιξης», στιγμιαίο σχεδόν κινηματογραφικό, είναι ό,τι πιο δυνατό ζω καθημερινά. Είναι ευλογία να βλέπεις τα παιδιά να μεγαλώνουν μπροστά σου και να ξέρεις ότι έχεις συνεισφέρει κι εσύ σ' αυτό.

Πού μπορούν να σας συναντήσουμε;

Στην όμορφη Κρήτη, στο Ηράκλειο, σε ένα χώρο σχετικά κοντά στο κέντρο της πόλης, που ονομάζεται «Καλός Αγωγός». Διαδικτυακά μπορείτε να μας βρείτε στο Facebook ([facebook.com/kalosagogos](https://www.facebook.com/kalosagogos)) και στο Twitter (twitter.com/KalosAgogos) και, φυσικά, στην ιστοσελίδα μας (www.kalosagogos.gr).



Η Ελένη Γαρυφαλάκη είναι εξειδικευμένη παιδαγωγός και σύμβουλος αγωγής και εκπαίδευσης, που ζει και εργάζεται στο Ηράκλειο Κρήτης.

Με προπτυχιακές σπουδές στην Ιταλική & Ισπανική Φιλολογία και το Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης και μεταπτυχιακές στις Γλωσσικές Διαταραχές και τη Δια Βίου Εκπαίδευση, ασχολείται με την εκπαίδευση όλων των ηλικιών.

Παράλληλα με τις πρώτες μεταπτυχιακές της σπουδές, στη Μεγάλη Βρετανία, συμμετείχε ως εκπαιδευόμενη σε προγράμματα Πολλαπλής Νοημοσύνης στην εκπαίδευση και σε προγράμματα φίλιανων σπουδών και δημιουργικής γραφής σε σχολικές βιβλιοθήκες.

Στην Ελλάδα συνεργάστηκε με ιδιωτικό σχολείο, όπου είχε τη δυνατότητα να εφαρμόσει καινοτόμα προγράμματα Πολλαπλής Νοημοσύνης και Συναισθηματικής Αγωγής, να οργανώσει τη βιβλιοθήκη του σχολείου, καθώς και να δημιουργήσει την πρώτη εκπαιδευτική κοινότητα που πρόσφερε ψυχοπαιδαγωγική και σχολική συμβουλευτική σε γονείς, μαθητές και εκπαιδευτικούς.

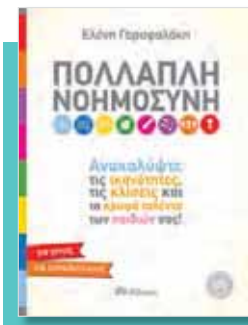
Είναι πιστοποιημένη από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών στην Οργάνωση & Διοίκηση της Εκπαίδευσης, την Εκπαιδευτική Ψυχολογία, τη Δυσλεξία, την Ψυχολογία και Συμπεριφορά του Εφήβου και την Οργάνωση και Προσωπική Συμβουλευτική (Life Coaching).

Το πρώτο της βιβλίο "Πολλαπλή Νοημοσύνη" εξερευνά τις τεράστιες δυνατότητες που προσφέρει στην πράξη, στον εκπαιδευτικό τομέα, η θεωρία Gardner.

Τον Αύγουστο του 2013 δημιούργησε και ξεκίνησε να λειτουργεί στο Ηράκλειο τον Καλό Αγωγό, έναν ειδικά διαμορφωμένο χώρο Πολλαπλής Νοημοσύνης, όπου υλοποιούνται δράσεις για παιδιά, εφήβους και ενήλικες.

Από μόνη σας, είστε ένα καλός αγωγός ενθουσιασμού, αισιοδοξίας, εμπνευστής, δημιουργίας. Αυτά τα χαρακτηριστικά τα συναντάτε στους σημερινούς ενήλικες; Στους γονείς που σας εμπιστεύονται τα παιδιά τους στον χώρο σας;

Ευχαριστώ πολύ για τα καλά λόγια! Μοιάζουν σαν αυτοεκπληρούμενη προφητεία... Θέλω να πω, όταν κάποιος θεωρεί ότι είσαι ενθουσιώδης, αισιόδοξος, εμπνευσμένος και δημιουργικός, πώς να είσαι κάτι λιγότερο; Τέτοια λόγια σου δίνουν και τη δύναμη να είσαι καλύτερος! Αυτό αναζητούν και οι γονείς και τα παιδιά, όταν έρχονται στο χώρο μας: δύναμη για να προσπαθήσουν και εμπνευση για να πιστέψουν στον εαυτό τους. Ευτυχώς, οι γονείς που έχω γνωρίσει και συναναστρεφόμενοι, είναι κι οι ίδιοι «καλοί αγωγοί» αγάπης και τρυφερότητας, οπότε μιλάμε για έναν όμορφο κύκλο ανατροφοδότησης και δημιουργίας.



Το βιβλίο της Ελένης Γαρυφαλάκη με τίτλο "Πολλαπλή Νοημοσύνη"

Η νοημοσύνη κάθε ανθρώπου είναι τόσο μοναδική όσο και ένα δακτυλικό αποτύπωμα, κάτι που αποδεικνύουν οι καθημερινές ιστορίες των ανθρώπων γύρω μας. Σκεφτόμαστε με ήχους, με χρώματα, με λέξεις, με κίνηση, με αριθμούς, με ενσυναίσθηση. Σκεφτόμαστε συνθετικά. Σκεφτόμαστε δημιουργικά, σκεφτόμαστε διαφορετικά.

Με τη θεωρία της Πολλαπλής Νοημοσύνης, οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί έχουν ένα πολύ δυνατό εργαλείο στα χέρια τους προκειμένου να αξιοποιήσουν τις δεξιότητες των παιδιών τους. Πέρα από αυτό, όμως, έχουν κι έναν θαυμάσιο τρόπο για να ανακαλύψουν σημαντικές πτυχές του εαυτού τους.

Πώς αναγνωρίζω το κατάλληλο βιβλίο για τα παιδιά;

από την **ΕΛΕΝΗ ΓΑΡΥΦΑΛΑΚΗ**

Τυχαίνει πολλές φορές και με ρωτάνε "Ποιο βιβλίο είναι κατάλληλο για την ηλικία του;" ή "Ποιο βιβλίο θα του αρέσει;". Και οι δυο ερωτήσεις είναι πολύ σχετικές, αφενός διότι η ηλικία ενός παιδιού δε συμβαδίζει απαραίτητα με την πνευματική του ανάπτυξη ή τη φαντασία του και, αφετέρου, το τι θα αρέσει σε κάθε παιδί δεν είναι εύκολο να το βρεις, αν δε δοκιμάσεις.

Παρ' όλ' αυτά, έχω πάντα μερικούς "κανόνες" στο μυαλό μου όταν αναζητώ να προτείνω κάποιο καλό παιδικό βιβλίο σε έναν ενήλικα και σκέφτηκα να τους μοιραστώ μαζί σας:

Ζόρικο και δύσκολο βιβλίο μπορεί να φανεί το βιβλίο που:



Έχει πολλές δύσκολες λέξεις που δεν καταλαβαίνει το παιδί.

Αν χρειαζόμαστε σε κάθε 2-3 προτάσεις επεξήγηση τι μπορεί να σημαίνει

η μια και η άλλη λέξη, στο τέλος κταντά κουραστικό. Θαυμάζω τους συγγραφείς που χρησιμοποιούν μεν κάποια πιο "φαγμένη" λέξη, αλλά φροντίζουν να δώσουν μια σχετική εικόνα ή να περιγράψουν και περιφραστικά τι μπορεί να εννοούν. Π.χ. "...της άρεσε συνέχεια να κοιτά τον εαυτό της στον καθρέφτη και να θαυμάζει την ομορφιά της, ήταν πολύ ματαιόδοξη αυτή η βασίλισσα...".

Δεν κρατά το παιδί συγκεντρωμένο πολλή ώρα.

Αυτό συμβαίνει σε μικρές ηλικίες, όταν η εικονογράφηση είναι φτωχή και σε μεγαλύτερες, όταν οι περίοδοι είναι πολύ μεγάλες και περιγραφικές με λίγους διαλόγους.

Χρειάζεται να το διαβάσεις πολύ αργά. Συμβαίνει, ευτυχώς όχι συχνά, για οικονομία στο χαρτί, η γραμματοσειρά να είναι μικρή και το διάστιχο (κενό ανάμεσα στις γραμμές) μικρό. Αυτό κουράζει ιδιαίτερα τον αναγνώστη, γιατί τον ζαλίζει.

Κουράζει γρήγορα.

Σε περιπτώσεις που η πλοκή είναι αργή το βιβλίο κουράζει. Αυτό μπορεί να συμβαίνει όταν οι χαρακτήρες αναλύονται σε βάθος, ενώ ο παιδικός εγκέφαλος έχει περισσότερη ανάγκη από πράξεις και παραδείγματα για να κατανοήσει κίνητρα και σκέψεις του ήρωα ή όταν πε-



ριγράφεται με πολλά λόγια ο χώρος στον οποίο εκτυλίσσεται η πλοκή.

Εύκολο και βαρετό βιβλίο μπορεί να φανεί το βιβλίο που:

Δε χρειάζεται να καταβάλλεις καθόλου νοητική προσπάθεια.

Δε σε κάνει να αναρωτιέσαι για κάτι, ο συγγραφέας δε συναντά δυσκολίες, όλα του έρχονται εύκολα, δε σε εντυπωσιάζουν οι πράξεις των καλών και των κακών ηρώων.

Προχωρά πολύ γρήγορα και δε χρειάζεται καν να συγκεντρωθείς για να ακολουθήσεις.

Η μια κατάσταση διαδέχεται την άλλη αμέσως, χωρίς να δίνει περισσότερες λεπτομέρειες, ώστε ο αναγνώστης να σχηματίσει ικανοποιητικά την εικόνα στο μυαλό του. Επίσης, μπορεί να συμβεί οι πράξεις να διαδέχονται τόσο γρήγορα η μια την άλλη, χωρίς να αναφέρονται σκέψεις και συναισθήματα, με τρόπο ώστε ο αναγνώστης να μην καταφέρνει

να γνωρίσει πραγματικά τους ήρωες της ιστορίας και να ταυτιστεί μαζί τους.

Δε σε προκαλεί.

Πού είναι οι γρίφοι; Πώς θα αναρωτηθούμε γιατί έπραξε όπως έπραξε κάποιος ήρωας; Πού είναι η δικαιοσύνη; Πού είναι η έκπληξη; Πού είναι η ικανοποίηση; Η συγκίνηση;

Το ιδανικό και ενδιαφέρον βιβλίο είναι το βιβλίο που:

Έχει ενδιαφέρον σε κάθε σελίδα του.

Ξεκινά ομαλά, γνωρίζεις τα πρόσωπα και τον τόπο επαρκώς και μετά η ένταση σιγά-σιγά κορυφώνεται μέχρι να έρθει η κορύφωση της συγκίνησης, η λύση και έπειτα σταδιακά "αποχαρμετά" τον αναγνώστη.

Έχει 2-3 νέες λέξεις σε κάθε "σαλόνι".

Όπως περιέγραφα και παραπάνω με τρόπο θεατρικό, περιγραφικό, ώστε το παιδί να αντιλαμβάνεται την έννοια της νέας λέξης χωρίς να χρειάζεται απαραίτητα λεξικό.

"Χάνεσαι" στις σελίδες του και θέλεις να μην τελειώσει ποτέ!

Δε χρειάζεται περισσότερες εξηγήσεις νομίζω αυτό...

Θέλεις να το διαβάσεις όλο μονομιάς!

Το πιο υπέροχο συναίσθημα που θέλει ταλέντο για να προκαλέσει ένας συγγραφέας!

Η γνώση ως απάτη

από τον **ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΠΥΡΟΥ**

Πηγή: info.gr

Έφτασε η μέρα, που θα πήγαινα στη δημόσια βιβλιοθήκη να σταθώ μπροστά στα ράφια της και με ύψος υποτιμημένου ανθρώπου να κοιτάζω τη μεγάλη διάπλασή της μπρος μου. Πήγα σαν απλός επισκέπτης με άδεια χέρια και έφυγα με γεμάτα. Τρία βιβλία, δεν θα έλεγε κανείς με μεγάλη αναγνωσιμότητα, και ένα φυλλάδιο επιστροφής των, με συνόδεψαν στην έξοδο.

Επιστροφή στο σπίτι και εκκίνηση ανάγνωσης, αγαπημένοι μου αναγνώστες. Με ποιο βιβλίο να ξεκινήσω; Μήπως με αυτό που έχει κάμποσους έλληνες στοχαστές όπως η Αρβελέρ και ο Καστοριάδης και προσπαθούν να σου δείξουν το δρόμο της σκέψης; Η καλύτερα να διαβάσω για αρχή «το παιδί που κάθεται πλάι στο ποτάμι»;

Όχι. WoodyAllen και «Πάτσι». Αναθεματισμένος, νευρωτικός ανθρωπάκος, που κουβαλάει τεράστιες επιτυχίες στους ώμους του και δέχεται ηδονικά το φορτίο αυτό, των παγκόσμιων ευσήμων. Ονειροπόλος και καλός μελετητής της ψυχανάλυσης, με τάσεις αυτοκαταστροφής και έκδηλη συναισθηματική αστάθεια, ακούει την άμεση προτροπή των γιατρών του για άμεσο εγκλεισμό σε ψυχιατρική δομή.

Ευτυχώς όμως, οι επιτυχίες της τέχνης του, τον σώζουν. Αποφεύγει τη νοσηλεία και διατηρεί μια ακόμη φορά την κινηματογραφική αντισυμβατικότητα ελεύθερη. Παντρεύει την ευρωπαϊκή φιλοσοφία με την δυτική - αμερικάνικη κουλτούρα, εναντιώνεται στον ιμπεριαλισμό και τσουπ... πέφτει θύμα του!

Σελ.30. Τι μπορούμε να αναγνωρίσουμε; Δηλαδή για τι μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι το αναγνωρίζουμε, ή βέβαιοι ότι γνωρίζουμε ότι το αναγνωρίσαμε; Ο Ντεκάρτ αυτό το πρόβλημα υπαινισσόταν όταν έγραφε: ο νους μου αδυνατεί τελείως να αναγνωρίσει το σώμα μου, παρόλο που έχει πίσσει φιλίες με τα πόδια μου.

Ο Ντεκάρτ το 1619, έχοντας λάβει Ιησουίτικη παιδεία και καταγόμενος από ευγενή οικογένεια, (όχι σαν τις σημερινές τις απροσάρμοστες, τις ακόλαστες και ταξικά κατώτερες φυλές), συνέλαβε ενορασιακά τη μέθοδο που θεώρησε ως αληθινή για την γνώση. Η όλη, παραγωγική δραστηριότητα πραγματοποιήθηκε σε μια οικοδομημένη θερμάστρα, γιατί κρύωνε λόγω του βαρού χειμώνα που είχε πλακώσει

την πόλη. Σε αντίθεση με τον Σωκράτη ο οποίος στοχαζόταν σε κρύα περιβάλλοντα και συνθήκες, τα απ' αυτά του Ντεκάρτ ήθελαν ζεστές συνθήκες. Τι μας νοιάζει εμάς; Περί ορέξεως κολοκυθόπιτα, που λέει και η μάνα μου.

Αρχή λοιπόν του Ντεκάρτ (Καρτεσιανή θεωρία), είναι να μην αποδέχεται τίποτα ως αληθινό πριν το γνωρίσει έκδηλα ως τέτοιο. Και φυσικά, πιστός στις αρχές του, δεσμευμένος στην πίστη του, και κυριευμένος από την αδυναμία των περισσότερων φιλοσόφων να αναθεωρήσουν τις απόψεις του, θεώρησε σωστό να προσθέσει στον μηρυκαστικό τρόπο, εγκεφαλικής του δραστηριότητας και το εξής: Οι αισθήσεις μας απατούν συχνά. Δίνουν συγκεχυμένη γνώση ενώ τα όνειρα δεν έχουν ακρίβεια. Η συστηματική αμφιβολία είναι ο μόνος τρόπος αποκατάστασης της αλήθειας.

Και τώρα, ερχόμαστε εμείς αντιμέτωποι με το αιώνια φιλοσοφικό αναπάντητο ερώτημα, τι είναι γνώση, πως αποκτάται, και αν η γνώση προηγείται της πραγματικότητας ή η πραγματικότητα της γνώσης κλπ. Ασουνάρτητες σκέψεις.

Μετά από ένα συγκερασμό του WoodyAllen και του Ντεκάρτ, φτάνω στην ευχάριστη θέση να σας ενημερώσω, ότι η Γη γυρίζει. Αυτό είναι γνώση. Σε μερικά χρόνια βέβαια, μπορεί να γεννηθεί ένα άλλο φιλοσοφικό ερώτημα γιατί η Γη είναι ακόμη κατοικήσιμη, χωρίς να χρειάζεται να γυρίζει, ή γιατί οι κάτοικοι της Γης, σκαπούνουν σε υπερφυσικά ηγετικά πρόσωπα ακόμη και 2000 χρόνια μετά την πρώτη κυβέρνηση Αριστεράς στην Ελλάδα και τη δεύτερη θέση της ακροδεξιάς στις περιφερειακές εκλογές της Γαλλίας; Τελικά η γνώση αποκτάται, ή είναι σαν την ουτοπία; Απλώς την κυνηγάς, και κάνεις καθημερινά βήματα μπροστά;

Όπως και να έχει σύμφωνα με τον Woody Allen, η πραγματικότητα στερείται ουσίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχει ουσία αλλά απλώς την στερείται. Άρα η γνώση που διαμορφώνουμε ή προσπαθούμε να διαμορφώσουμε για την πραγματικότητα είναι απλώς η αντανάκλαση αυτών που παρατηρούμε. Είτε αυτά μας προκαλούν αταπάτες είτε είναι ρεαλιστικά απεικασματα της πραγματικότητας.

Η ηθιομοποιημένη ανάγνωση

από την **ΙΩΑΝΝΑ ΕΞΑΡΧΟΥ**

Μια από τις πιο σημαντικές εκδηλώσεις της έμμεσης επικοινωνίας είναι η ανάγνωση. Πρόκειται για μια επικοινωνιακή διαδικασία με δύο εταίρους, το κείμενο και τον αναγνώστη, που αναπτύσσεται στο πλαίσιο ενός διαλεκτικού πλέγματος, για να περιαγάγει τον αναγνώστη σε μια κατάσταση αναδιάταξης. Όταν ανοίγουμε ένα βιβλίο, μας ανοίγει και εκείνο. Τα οφέλη που αντλούμε από το άνοιγμα αυτό μπορούν να είναι περισσότερα και σημαντικότερα, όταν το άνοιγμα δε συντελείται με τρόπο βίαιο, αλλά αργό.

Όσοι έχουν βιώσει τη χαρά της αργής ανάγνωσης, έχουν συχνά πολλές δυσκολίες στο να προσαρμοστούν στη νέα κουλτούρα που επιβάλλει στον τομέα αυτό η σύγχρονη ψηφιακή τεχνολογία.

Η νέα πρακτική απαιτεί ταχύτητα, συνδυαστική αναζήτηση και αξιοποίηση αφίρνητων πληροφοριών με ποικίλη θεματική και ποιότητα. Το πιο σημαντικό είναι ωστόσο, ότι η δυαδική σχέση των εταίρων, που είναι ο αναγνώστης και το κείμενο, επηρεάζεται με τρόπο καίριο από την παρουσία του τρίτου εταίρου, που δεν είναι άλλος από το ηλεκτρονικό μέσο με τον περίπλοκο, σύγχρονο εξοπλισμό του. Σ' αυτό το πλαίσιο, ο αναγνώστης εισάγεται σε μια νέα κατάσταση αναδιάταξης, που είναι συχνά συνδεδεμένη με ποικίλα συναισθήματα. Όταν αυτός «ανοίγει» ένα ηλεκτρονικό προσφερόμενο κείμενο, αισθάνεται πολλές φορές να «κλείνει», να στενεύει ο χώρος που συνήθιζε να απολαμβάνει διαβάζοντας.

Συναισθανόμενος την αναγκαιότητα του να αποδεχθεί τη νέα πραγματικότητα και να λειτουργήσει μέσα σε αυτήν, προετοι-

μάζει τη λειτουργική και ψυχοπνευματική του προσαρμογή στο νέο σχήμα, μέσα στο οποίο η ανάγνωση μπορεί να του προσφέρει συχνά ικανοποίηση, αλλά σπάνια τη χαρά, που δίνει η αργή, βαθιά ανάγνωση.

Πολλοί νεαροί αναγνώστες δεν τη γνωρίζουν καθόλου. Αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό, τόσο στο γεγονός ότι έχουν αναπτύξει εκείνες τις αναγνωστικές δεξιότητες που είναι ιδιαίτερα λυσιτελείς κατά τη χρήση των σύγχρονων ψηφιακών μέσων, όσο και στο ότι ως μαθητές δεν είχαν την ευκαιρία να γνωρίσουν τη βαθιά ανάγνωση και να ενθαρρυνθούν αρκετά ώστε να την ασκήσουν διαβάζοντας.

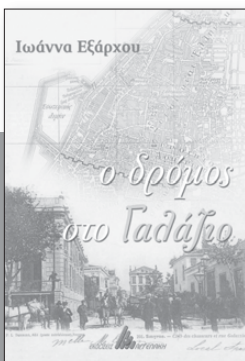
Σύμφωνα με την ερευνήτρια Maryanne Wolf, η βαθιά ανάγνωση αποσκοπεί στο να οδηγηθεί ο αναγνώστης σε σκέψεις που ξεπερνούν την ιδέα του συγγραφέα, σε μια αυτόνομη, μεταμορφωτική σύνθεση, ανεξάρτητη από το κείμενο. Με αυτόν τον τρόπο, η ανάγνωση μπορεί να διαμορφώσει τον αναγνώστη και να προαγάγει τη δημιουργική του σκέψη.

Είναι καιρός για τους νέους ανθρώπους να μυηθούν στη βαθιά ανάγνωση, ειδικά σήμερα, σε μια εποχή που η έλλειψη εμπάθουσας στη γνώση και στο στοχασμό μας αποστερεί όλους από σημαντικά ψυχοπνευματικά βιώματα και επιτεύγματα.

Ιδιαίτερα για τους πολύ νέους, αλλά και για τους μεγαλύτερους, για όλους μας, είναι καιρός να απομακρύνουμε για λίγο το δάχτυλο από την οθόνη και να το βάλουμε στην καρδιά.

Στη Ζωή, στη Σκέψη και στο Διάβασμα.

*...Να διαβάζουμε καλά, δηλαδή αργά, βαθιά, με το βλέμμα στραμμένο πίσω και εμπρός, με μετασκέψη, με τις θύρες ανοιχτές, με λεπταίσθητα δάχτυλα και μάτια...
Φρειδερίκος Νίτσε*



“Ο δρόμος στο γαλάζιο” - απόσπασμα:

... Το όνειρο ξενύχτησε κι αυτό μαζί με τους ανθρώπους πάνω στην προκουμαία, στα φορτωμένα μπαλκόνια, στα σαχνισίγια και στους μώλους. Όταν φάνηκαν τα τρία βαπόρια, το «Αβέρωφ», το «Λήμονας» και το «Πατρίς», ο ήλιος ήτανε σκαρδαμένος ψηλά κι έφεγγε με ζέση... Η Σμόρνη πλάτυνε εκείνη τη μέρα. Τράνεψε, έγινε πιο μεγάλη. Για να χωρέσει την Ιδέα, που ήθελε απλωσιά για να ξεδιπλωθεί, ν' απλώσει το ονειρένιο κορμί της σε δυο ηπείρους και πέντε θάλασσες...



Η **Ιωάννα Εξάρχου** γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε Γερμανική και Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Στη συνέχεια έκανε μεταπτυχιακές σπουδές σε πανεπιστήμια της Γερμανίας και της Ιρλανδίας. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τη διδακτική μεθοδολογία του γλωσσικού μαθήματος και απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα που αξιολογήθηκε με άριστα. Ασκήθηκε από νωρίς στη λογοτεχνία γράφοντας διηγήματα και νουβέλες. Σήμερα εργάζεται στην ιδιωτική εκπαίδευση, ενώ παράλληλα ασχολείται με τη συγγραφή εκπαιδευτικών βιβλίων. Ο “Δρόμος στο Γαλάζιο” είναι το πρώτο της μυθιστόρημα.

Ο ριζοσυλλέκτης

από τη **ΝΙΚΗ ΣΟΥΡΑ**



Η **Νίκη Σουρά** γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε Φιλολογία στην Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών με ειδίκευση στη Γλωσσολογία. Εργάστηκε ως καθηγήτρια σε φροντιστήρια Μέσης εκπαίδευσης. Είναι παντρεμένη και μητέρα δύο κοριτσιών. Σήμερα, αφιερώνει τον χρόνο της στο να είναι.. μαμά και στην ολοκλήρωση του μεταπτυχιακού της με τίτλο “Σπουδές στην Εκπαίδευση”.

Αναπόσπαστο στοιχείο του χώρου του βιβλίου αποτελεί η γλώσσα. Λόγια, λέξεις, φράσεις, γράμματα, γλωσσικές επιλογές ξεδιπλώνουν μπροστά μας και μέσα από τα βιβλία μια άλλη πραγματικότητα, αυτή του συγγραφέα και του οράματός του. Ας δούμε, λοιπόν, την ετυμολογία, την αρχική δηλαδή μορφή και σημασία κάποιων λέξεων κατεξοχήν συνυφασμένων με τον ευρύτερο χώρο των εκδόσεων και του βιβλίου.

Ανάγνωση

Όλα ξεκινούν με την ανάγνωση. Για τους «βιβλιοφάγους», η κατανόηση του περιεχομένου ενός γραπτού κειμένου, αλλά και η διαδικασία και τελετουργία της ανάγνωσης είναι το ζητούμενο. Ανάγνωση βέβαια καλούμε και την προφορική απόδοση ενός γραπτού κειμένου, το σχολικό μάθημα, αλλά και φιλολογικά τον τρόπο αποδόσεως και ερμηνείας ενός πολυσήμαντου μηνύματος από δεδομένο κείμενο, γραπτό ή προφορικό. Η τελευταία μάλιστα χρήση της λέξης απαντάται ιδιαίτερα αγαπητή σε δημοσιογράφους, πολιτικούς και χειριστές δημοσίου λόγου, οι οποίοι συχνά επικα-

λούνται τις «πολλαπλές αναγνώσεις των μηνυμάτων».

Αξίζει, όμως, στη συγκεκριμένη λέξη να αναφερθούμε περαιτέρω στην ετυμολογία της, η οποία αναζητείται στην αρχαία ελληνική «ανάγνωσις», με αρχική σημασία «αναγνώριση, ενθύμηση» από το αρχαίο <νά + γινώσκω, όπου γινώσκω «γνωρίζω». Η ανάγνωση, λοιπόν, για τους αρχαίους συνδεόταν με την Πλατωνική θεώρηση της «ενθύμησης». Διαβάζοντας, δηλαδή, ξαναγνωρίζουμε αυτά με τα οποία ήδη έχει έρθει σε επαφή η ανθρώπινη ψυχή (θεώρηση φιλοσοφική).

Βιβλίο

Το βιβλίο, με τη μορφή που γνωρίζαμε μέχρι σήμερα, την έντυπη, τίθεται υπό αμφισβήτηση. Ένθερμοι υποστηρικτές του συχνά χαρακτηρίζονται οπισθοδρομικοί και ρομαντικοί από τους υπέρμαχους των ηλεκτρονικών εκδόσεων και εντύπων. Σε αυτούς τους διαπληκτισμούς συνήθως κριτής είναι ο χρόνος, αξίζει όμως

να αναφερθεί ότι η αναζήτηση της ετυμολογίας της λέξης μας οδηγεί στο αρχαίο «βιβλίον» (από το βυβλίον με προληπτική αφομοίωση του -υ-σε -ι-), το οποίο με τη σειρά του μας παραπέμπει στην φοινικική πόλη Βύβλο, από όπου γινόταν η εισαγωγή του κατεργασμένου πάπυρου. Αποδίδει, λοιπόν, η λέξη λόγω ρίζας το

σύνολο των χειρόγραφων ή τυπωμένων φύλλων χαρτί που συρράπτονται και εκδίδονται σε αντίτυπα, χωρίς βέβαια αυτό να είναι περιοριστικό για την χρήση της, καθώς οι λέξεις, στο πέρασμα των χρόνων εμπλουτίζουν ή τροποποιούν τη σημασία τους συμπλέοντας με τις εξελίξεις.

Γραφή

Ανάμεσα στις πολλές δραστηριότητες που προέκυψαν από την θέληση του ανθρώπου να ξεφύγει από το πεπερασμένο και να κατακτήσει την αιωνιότητα εντάσσεται και η γραφή. Η επινόηση σημειολογικού συστήματος για την αποτύπωση του λόγου πάνω σε μια επιφάνεια ξεπέρασε τα εμπόδια της περιορισμένης προφορικής επικοινωνίας.

Ετυμολογικά, η λέξη αποτελεί το ουσιαστικό της λέξης «γράφω», της οποίας η αρχική αρχαία σημασία «χαράζω ελαφρά, ξύνω» δικαιολογεί την εξέλιξη της, αφού τα πρώτα γράμματα χαράσσονταν πάνω σε μαρμάρινες, ξύλινες ή κηρωμένες επιφάνειες. Αν μάλιστα θέλουμε να αναφερόμαστε και σε ιστορικά γλωσσολογικά στοιχεία, η ελληνική γραφή αποτελείται από τον συν-

δυασμό του φοινικικού συστήματος, όπου τα γράμματα συμβόλιζαν σύμφωνα, με την ελληνική επινόηση της ξεχωριστής δήλωσης των φωνηέντων, η δε λατινική γραφή, που χρησιμοποιείται ευρύτατα σήμερα έχει ελληνική προέλευση επίσης.

Μετάφραση

Λέξη κομβική για τον χώρο του βιβλίου. Συχνά γίνεται λόγος για «κατά λέξη», για «ελευθερη» ή «λογοτεχνική» μετάφραση. Η διαδικασία αυτή της μεταφοράς και απόδοσης ενός κειμένου σε γλώσσα διαφορετική από αυτήν της σύλληψης και παραγωγής του, το καθιστά οικουμενική και πανανθρώπινη κληρονομιά. Πρόκειται για σύνθετη λέξη, με ετυμολογία από το <μετά + φράζω, όπου φράζω με τη σημασία του «δηλώνω, δείχνω, εκφράζω».

Έκδοση

Παράλληλη η πορεία της λέξης με αυτήν του βιβλίου. Η αρχική σημασία της, δηλαδή η τύπωση και δημοσίευση πρωτότυπου ή παλαιότερου έργου σε πολλά αντίτυπα και η διάθεσή τους στην κυκλοφορία, διευρύνθηκε και ακολουθώντας τα τεχνολογικά επιτεύγματα συμπεριέλαβε την ηλεκτρονική μορφή έκδοσης, που για παράδειγμα κυκλοφορεί και διαβάζεται στο διαδίκτυο (π.χ. ηλεκτρονική έκδοση εφημερίδας). Προέρχεται από το αρχαίο ρήμα εκδίδωμι. Με τη σημασία της δημοσίευσης βιβλίου απαντάται για πρώτη φορά στους ελληνιστικούς χρόνους για τις εκδόσεις έργων από τους αρχαίους γραμματικούς.

Το σκαλιστηράκι των λέξεων

από τη **Νίκη Σουρά**

“Σκαλίζουμε” με τα παιδιά ρίζες λέξεων

Οι λέξεις που “σκαλίζουμε” σήμερα είναι γνωστές σε όλους, μικρούς- μεγάλους. Για τους μικρούς μας φίλους συμβολίζουν τη χαρά του παιχνιδιού, όχι του πλαστικού, αυτού που πουλάει το μεγάλο παιχνιδάδικο, αλλά του παιχνιδιού της παρέας, του κήπου, της σχολικής αυλής, της παραλίας, της γειτονιάς, της ξεχασμένης αλάνας.. Για εμάς τους μεγαλύτερους οι λέξεις κουβαλούν νοσταλγία, αντηχούν τις φωνές των παιδικών μας φίλων, φανερώνουν τις γρατζουνιές από τα παιδικά χτυπήματα, τους τσακωμούς στη γειτονιά, τις κατσάδες των μαμάδων για την αργοπορία μας, τις διαχρονικές μυρωδιές του ελληνικού καλοκαιριού, των διακοπών μας. Ας τις σκαλίσουμε, λοιπόν, αναζητώντας στις ρίζες των λέξεων και τις δικές μας ρίζες.

Κυνηγητό

Πρόκειται για το γνωστό ομαδικό παιχνίδι κατά το οποίο τα παιδιά κυνηγιούνται μεταξύ τους και προσπαθούν να πιάσει το ένα το άλλο. Η ετυμολογία της λέξης μας οδηγεί στο ρήμα «κυνηγώ» από το αρχαίο <κυν (όπου κύων-κυνός σημαίνει σκύλος)+ ηγός (με έκταση του αρχικού φωνηέντος του άνω κατά την σύνθεση). Αρχική σημασία της λέξης ήταν: οδηγώ τους κυνηγετικούς σκύλους.

Σύμφωνα και με την ετυμολογία, λοιπόν, πρόκειται για απαιτητικό παιχνίδι που απαιτεί ταχύτητα και αντοχή ταυτόχρονα. Διέπεται από κανόνες (άλλωστε το παιχνίδι διαθέτει παιδαγωγική αξία εισάγοντας το παιδί στη λειτουργία και τους κανόνες της κοινωνίας). Εκτός από τον πάγιο κανόνα που απαγορεύει τις αδικίες και τις ζαβολιές, όταν ένα παιδί πιάνεται πρέπει να πάει ‘φυλακή’. Υπάρχει και “ξελέ”, δηλαδή να πάει το παιδί που δεν κυνηγάει στο παιδί που είναι πιασμένο, να το ακουμπήσει και έτσι ελευθερωθεί. Αν όμως κάποιος φύγει από την φυλακή χωρίς “ξελέ” βγαίνει από το παιχνίδι. Επίσης υπάρχει και “μάνα”, δηλαδή αυτό το παιδί που δεν κυνηγάει να πάει εκεί και έτσι αυτός που κυνηγάει δεν μπορεί να τον πιάσει.

Κρυφτό

Ομαδικό παιχνίδι κι αυτό, στο οποίο ένα παιδί προσπαθεί να βρει πού κρύβονται οι συμπαίκτες του. Η ετυμολογία της λέξης μας οδηγεί στο αρχαίο ‘κρύπτω’, με ανάλογη

της σημερινής σημασία. Μπορούν να παίξουν από 3 άτομα και πάνω. Το παιδί που φυλάει μετράει με κλειστά μάτια και ακουμπώντας το πρόσωπο στον τοίχο ανά 5 μέχρι το 100 ή το 200. Μόλις τελειώσει προειδοποιεί λέγοντας “φτου και βγαίνω” και αρχίζει να ψάχνει τα παιδιά. Όταν βρει ένα παιδί λέει “φτου” και το όνομα του παιδιού. Το παιδί μπορεί, όταν αυτός που φυλάει είναι μακριά να πει “φτου” και το όνομα του παιδιού που φυλάει. Το τελευταίο παιδί πρέπει να πει “φτουξελευθερία” για να ξεναφουλάξει το ίδιο παιδί. Άμα αυτό δεν γίνει, τότε φυλάει το παιδί που “έφτυσε” πρώτο.

Οι παλιότεροι ίσως θυμούνται λέξεις χαρακτηριστικές όπως “κολωνάκι” ή “περιπτεράκι” που σημαίνει ότι το παιδί που φυλάει στέκεται συνέχεια μπροστά από το μέρος που φυλάει και δεν αφήνει στους άλλους περιθώριο να βγουν. Επίσης η φράση “τα κλούβιασε” σημαίνει ότι είδε ένα άτομο αλλά το πέρασε για κάποιον άλλο. Τα σημερινά όμως παιδιά θα μας επενθυμίσουν την πρόοδο καθώς κάνουν time ή timeout για να παγώσουν τον χρόνο του παιχνιδιού.

Στο κρυφτό ξεχωρίζω τη φράση “φτουξελευθερία για όλους”, που σημαίνει ότι τα παιδιά που βρέθηκαν δεν μπορούν να φυλάξουν στον επόμενο γύρο και φυλάει πάλι ο ίδιος. Τα παιδιά που μεγάλωσαν στο κέντρο της Αθήνας δεν είχαν ανοιχτούς χώρους για παιχνίδι, συχνά όμως έβλεπαν στους τοί-

χους τη φράση γραμμένη ως σύνθημα από τα μεγαλύτερα παιδιά που έκαναν την επανάστασή τους...

Αμπάριζα

Παιδικό παιχνίδι ανοιχτού χώρου, κατά το οποίο δύο ομάδες παιδιών κυνηγούν και προσπαθούν να αιχμαλωτίσουν η μία την άλλη. Κάθε ομάδα έχει ένα ‘σπίτι’, συνήθως κολόνα ή δέντρο. Στην αρχή ένα παιδί από τη μια ομάδα “παίρνει αμπάριζα και βγαίνει” για να προκαλέσει τους παίχτες της άλλης ομάδας να τον κυνηγήσουν. Τότε κάποιος απ’ την αντίπαλη ομάδα “παίρνει αμπάριζα και βγαίνει” και τον κυνηγάει. Έτσι βγαίνουν και τ’ άλλα παιδιά κυνηγούν. Όταν κάποιον παιδί πιάσει ένα παίχτη της αντίπαλης ομάδας, τον πάει στη φυλακή, που είναι συνήθως κοντά στην κολόνα του. Οι παίχτες της ομάδας του παιδιού που είναι φυλακισμένο, πρέπει να το ακουμπήσουν για να ελευθερωθεί. Σκοπός του παιχνιδιού είναι ν’ ακουμπήσει ένας παίχτης την κολόνα της αντίπαλης ομάδας, οπότε να ανακηρυχθεί νικήτρια η ομάδα του.

Η ετυμολογία της λέξης ανάγεται κατά πολλούς (βλ. και Λεξικό Μπαμπινιώτη) σε αλβανική ρίζα <ambarezë και τονίζει έτσι τον υπερεθνικό χαρακτήρα του παιχνιδιού ενώ θα λέγαμε ότι συμβολίζει και την αρμονική συνύπαρξη των πληθυσμών. Σύμφωνα με άλλη άποψη, πρόκειται για είδος αντιδανείου, αφού η αμπάρα, ιταλικής αρχής,

πέρασε από τα ελληνικά στα αλβανικά. Οι καταλήξεις σε -ιζα είναι ένδειξη αλβανικής προέλευσης, και στα τοπωνύμια.

Σβούρα

Η σβούρα είναι το γνωστό κωνικό αντικείμενο από ξύλο, μέταλλο ή πλαστικό, με το οποίο παίζουν τα παιδιά σπηρίζοντάς το όρθιο στο έδαφος και κλώντάς το να περιστρέφεται. Η λέξη είναι ηχομημητική, παραγόμενη από την χαρακτηριστικό θόρυβο της σβούρας.

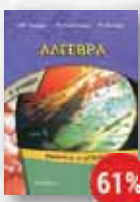
Μέσα στην πληθώρα των σημερινών παιχνιδιών θα περιμέναμε κανείς ότι τα σύγχρονα παιδιά θα σνόμπαραν το ‘ταπεινό’ αυτό παιχνίδι. Συχνά όμως γονείς και μεγαλύτεροι ξαφνιαζόμαστε από την δυναμικότητα των απλών πραγμάτων. Βέβαια ακόμα πιο οικεία ηχεί στα αυτιά μας η φράση ‘στριφογυρνάει σαν τη σβούρα’ ή ‘του σβούριζε μια σφαλιρά’. Στα χρόνια των μπαμπάδων μας πάντως το παιχνίδι περιελάμβανε και κανόνες. Τα παιδιά σχεδίαζαν ένα μεγάλο κύκλο και γύρω από το κέντρο τοποθετούσαν όσες σβούρες περισσότερες μπορούσαν ή είχαν. Έπειτα, κρατώντας μια σβούρα προσπαθούσαν να την χτυπήσουν στο κέντρο του κύκλου και να διώξουν όλες τις υπόλοιπες μακριά. Η σβούρα που κρατούσαν στο χέρι έπρεπε να είναι δαμμένη μ’ ένα σκονίσι απ’ την μύτη (κάτω-πάνω) όπως την λαβή (πάνω-πάνω). Με αυτόν τον τρόπο γυρνούσε πιο εύκολα. Οι σβούρες που πετούχαιναν να βγάλουν έξω απ’ τον κύκλο γίνονταν δικές τους.

ΛΥΚΕΙΟ



62%

**ΈΚΦΡΑΣΗ-ΈΚΘΕΣΗ
Α ΛΥΚΕΙΟΥ**
από 18,40 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



61%

**ΆΛΓΕΒΡΑ
Α' ΛΥΚΕΙΟΥ**
από 18,00 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



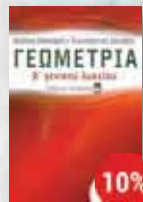
59%

**321 ΠΟΪΑΝΑ ΘΕΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**
από 17,00€
ΜΟΝΟ 7,00 €



62%

**ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓ.
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ**
από 9,90 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



10%

**ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ
Β' ΛΥΚΕΙΟΥ,
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ**
από 12,00 €
ΜΟΝΟ 10,80 €



71%

**ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ
Α ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**
από 12,20€
ΜΟΝΟ 3,50 €



10%

**ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΓΡΑ-
ΠΤΗΣ ΈΚΦΡΑΣΗΣ
Α, Β, Γ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**
από 14,27 €
ΜΟΝΟ 12,84 €



70%

**Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ
Δ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**
από 16,66 €
ΜΟΝΟ 5,00 €



62%

**α- ΑΡΧΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ
& ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Γ' ΛΥΚ.**
από 13,18 €
ΜΟΝΟ 5,00 €



64%

**α- ΒΙΟΛΟΓΙΑ
Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ Γ.Π.**
από 13,75 €
ΜΟΝΟ 5,00 €



10%

**ΑΡΧΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Β' ΛΥΚΕΙΟΥ**
από 14,27 €
ΜΟΝΟ 12,84 €



10%

**ΧΗΜΕΙΑ
Β' Ε.Ν. ΛΥΚΕΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ**
από 17,84 €
ΜΟΝΟ 16,06 €



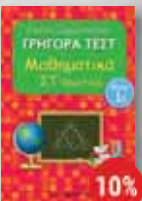
25%

**ΙΣΤΟΡΙΑ
Γ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**
από 8,96 €
ΜΟΝΟ 6,72 €



70%

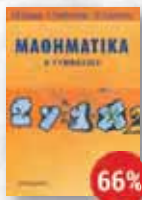
**ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
Ε' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ**
από 17,50 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



10%

**ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΕΣΤ ΜΑ-
ΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΤ' ΔΗ-
ΜΟΤΙΚΟΥ Νο1**
από 2,98€
ΜΟΝΟ 2,68 €

ΓΥΜΝΑΣΙΟ



66%

**ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
Α ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 20,40 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



62%

**ΑΡΧΑΙΑ ΕΛ. ΓΛΩΣΣΑ
Α ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 18,40 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



56%

**ΦΥΣΙΚΗ
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 16,00 €
ΜΟΝΟ 7,00 €



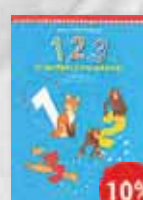
45%

**ΛΥΣΕΙΣ ΜΑΘ/ΚΩΝ
Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 11,00 €
ΜΟΝΟ 6,00 €



53%

**ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ
ΑΡΧΑΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 12,68 €
ΜΟΝΟ 6,00 €



10%

**1,2,3...ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ
ΕΙΝΑΙ ΜΑΓΙΚΟΙ!**
από 5,00€
ΜΟΝΟ 4,50 €



10%

**ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ
ΑΓΓΛΙΚΟ
ΑΛΦΑΒΗΤΟ**
από 5,00 €
ΜΟΝΟ 4,50 €



25%

**ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΓΛΩΣΣΑ
Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 11,95 €
ΜΟΝΟ 8,96 €



25%

**ΧΗΜΕΙΑ
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 9,95 €
ΜΟΝΟ 7,46 €



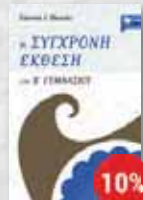
25%

**ΓΛΩΣΣΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ**
από 18,08€
ΜΟΝΟ 13,56 €



10%

**ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ
Γ' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 10,19 €
ΜΟΝΟ 9,17 €



10%

**ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΈΚΘΕΣΗ
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ**
από 11,72 €
ΜΟΝΟ 10,55 €



10%

**ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ
ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙ**
από 2,65 €
ΜΟΝΟ 2,39€



10%

**ΓΡΑΦΗ ΓΙΑ ΝΗΠΙΑ,
ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΠΡΟ-
ΣΚΗΣΕΙΣ ΓΡΑΦΗΣ**
από 5,80 €
ΜΟΝΟ 5,22 €



10%

**ΤΕΤΡΑΔΙΟ ΠΡΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΗΣ (ΜΠΛΕ)**
από 3,55 €
ΜΟΝΟ 3,20 €

ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΑ

“Αυτοί που διαβάζουν έχουν τον κόσμο κι αυτοί που βλέπουν τηλεόραση τον χάνουν”

Werner Herzog

ΟΙ {σελίδες} ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ

Αϊβαλί - Solour (εκδ. Κέδρος)

Βραβευμένο graphic novel, προσεγμένο και καλαισθητό, με ευαισθησία και μεγάλη συναισθηματική φόρτιση, με μία αξιόλογη και εκτενή αναφορά στους Μικρασιάτες που ενέπνευσαν τον δημιουργό. Ο Solour συνδέει υπέροχα το τότε με το τώρα, τη Μικρασιατική Καταστροφή και την ανταλλαγή των πληθυσμών, τους παλιούς καλούς γείτονες, τους σημερινούς Έλληνες και Τούρκους. Μία αναζήτηση στην ιστορία ως τις μέρες μας, ένα κενό στις καρδιές και των δύο λαών που ζητάει παρηγοριά.



Η γιαγιά μου η κλέφτρα Ντέιβιντ Ουάλαμς (εκδ. Ψυχογιός)

Μία γιαγιά που λατρεύει την αστυνομική λογοτεχνία, ένας εγγονός που λατρεύει να μη βαριέται, όμως βαριέται πολύ με τους μεγάλους, δυο γονείς που θέλουν μόνο να βλέπουν τους άλλους να χορεύουν. Και μετά; Ένα βιβλίο σύγχρονο, γρήγορο, περιπετειώδες, ευκολοδιάβαστο, με απρόβλεπτο, συγκινητικό τέλος. Κάθε πιτσιρίκι θα ήθελε να ζήσει αυτή τη συναρπαστική περιπέτεια. Γιατί υπάρχουν και γιαγιάδες που ξεπερνούν την παιδική φαντασία. Πιστέψτε το!

Η χρησιμότητα του άχρηστου ΝούτσιΟ Ορντινε (εκδ. Άγρα)

Σε πείσμα των καιρών και των εμπορικών εποχών, που θέλουν να πετάξουν στον κάλαθο των αχρήστων ό,τι είναι μακριά από τους αριθμούς και από το κέρδος, ο συγγραφέας επιχειρηματολογεί υπέρ της τέχνης και της δημιουργικότητας, της πνευματικότητας και των θεμελιωδών αξιών που υπερασπίζονται και ενισχύουν την ανθρωπιά.



Πικρούτσικα πικρούτσικα - Θάνος Κάππας (εκδ. Βιβλιοπωλείον της Εστίας)

Από τον τίτλο του βιβλίου καταλαβαίνεις την ειλικρινή ματιά του συγγραφέα, την αμακίγριστη διάθεση των πρωταγωνιστών, την ανθρώπινη έκθεσή τους, τα πραγματικά συναισθήματα που τολμούν. Ποιητική, λιτή γραφή, μικρές, δυνατές εικόνες, αλλότριες και δικές μας.

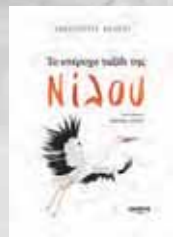
Το μάθημα της μουσικής Πασκάλ Κινιάρ (εκδ. Μελάνι)

Θα μπορούσε να έχει τίτλο "Σας αρέσει ο Μαραί," Παντού και πάντα η μουσική, η πατρίδα μας από τη στιγμή που η ζωή ζυμώνεται μέσα στη μήτρα έως το τέλος. Στοιχεία μουσικής θεωρίας, ταξίδι στο παρελθόν, αναφορά στο παρόν. Η μουσική δεν είναι μόνο αντρική υπόθεση, είναι όμως μία παρηγοριά για τους άντρες που η Φύση δεν τους προίκισε να μπορούν να γενούν όπως οι γυναίκες.



Το υπέροχο ταξίδι της Νίλου (εκδόσεις Κελέντη)

Ένα υπέροχο ταξίδι ζωής, ένας πλούσιος κύκλος ζωής που πραγματοποιείται χάρη στη θέληση και τη δύναμη ενός θηλυκού πελαργού, της Νίλου. Κάτω από τα φτερά της, η Νίλου συλλέγει αισθήματα, εικόνες και έννοιες. Η δύναμη της θα γίνει σοφία, γνώση, ωριμότητα. Η ζωή, έτσι όπως τη βλέπει από ψηλά, φαντάζει σαν ένα ονειρευμένο παραμύθι για όλους τους ανθρώπους, για όλα τα αξιώματα, για όλες τις ηλικίες.



Παίζω και τραγουδώ με το παιδί μου - εκδ. Χάρτινη Πόλη

Πιο έξπντα και ευτυχισμένα είναι τα παιδιά που οι γονείς τους αφιερώνουν χρόνο για την ανάπτυξή τους. Βιβλίο ιδανικό για παιδάκια προνηπιακής ηλικίας που βοηθά στην ανάπτυξη του λόγου, της σκέψης, στις κινητικές και μαθησιακές δεξιότητες αλλά και στη συναισθηματική νοημοσύνη.



Ο γρίφος του Μαρασλή - εκδ. Χάρτινη Πόλη

"Εκ της μυστικής βιβλιοθήκης λάβετε μόνον τα αναγκαία και μη λησμονείτε ότι οι πολυπότεροι των θησαυρών παραμένουν ασφαλείς εις τας κρυψώνας τους". Αυτά είπε ο Γρηγόριος Μαρασλής κι εμείς τον ακολουθούμε πιστά μέχρι τη λύση του μυστηρίου!



Οι αναγνώστες συμμετέχουν!

Οι αναγνώστες των {σελίδων} που καθημερινά επικοινωνούν μαζί μας, εμπνεύστηκαν και μας έστειλαν μερικά από τα παρκάτω όμορφα σχέδια και λόγια. Τους ευχαριστούμε θερμά και ελπίζουμε να συνεχίσουμε αυτή την όμορφη και δημιουργική επικοινωνία!

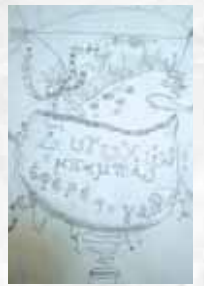
Twitter: @selides2015



Kostis Makris @kostismakris 3 Ιουλ @selides2015 Καλημέρα!

{σελίδες} @selides2015 2

Ιουλ
Τα παιδιά, οι καλύτεροι ζωγράφοι!
@erbooksgr
Ευχαριστούμε τη Μυρσίνη-Κατερίνα, μας έδωσε τόση χαρά!



stamatiap @telaro 19 Ιουλ

#karote ενα καραβι ξεκινησε να φερει τη χαρα σε ενα τοπο γεματο λυπη και ακομα φαχνει να τη βρει.



Η Χρυσούλα Σμυρλή μας έστειλε το βιβλίο της, "Το μικρό βιβλιοπωλείο του Αιμιλίου (εκδ. Οστρία), μία παιδική ιστορία για την αξία των βιβλίων, καινούριων και παλαιότερων. Την ευχαριστούμε.

macgyver @nikolaos_mvr 19 Ιουλ

#karote νεράιδες προστάτευαν τους ανθρώπους από το κακό μα βρέθηκαν κάποιοι χαζοί να τις σκοτώσουν γιατί όταν πέθαιναν μετατρέποταν σε χρυσο

Brave_Little_My @brave_Little_My 19 Ιουλ
#karote όλες οι μουσικές γεννιόνταν σ'ενός αρχαίου δεντρίου την κουφάλα. Απόθετες μέσα ό,τι αγαπούσες, γινόταν μουσική και δεν τό'χανες ποτέ.

macgyver @nikolaos_mvr 19 Ιουλ
#karote κόσμος ήταν θλιμμένος νόμιζαν κάποιος πέθανε δεν σκέφτηκαν να κοιτάξουν ψηλά αυτός είχε βγάλει φτερά και πετούσε προς τον ουρανό.

stamatiap @telaro 19 Ιουλ
#karote ήταν ενας ανθρωπος που μαζεου γελια σε ενα μαγικο κουτι αλλα ειναι πολυς καιρος που εχει μεινει αδειανο.

renaki @renaki9783 31 Αυγ @selides2015 ♡♡♡♡♡♡

"Τα κεφάλια μέσα και τα πλοία δεμένα" - @telaro

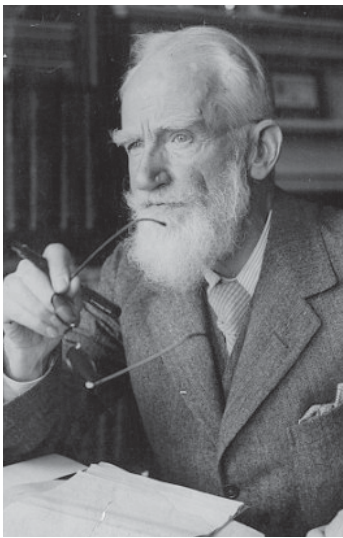
Το φθινόπωρο έφτασε και τα πλοία το ένα μετά το άλλο δένουν στο λιμάνι. Μέχρι το επόμενο καλοκαίρι κάθε βράδυ θα ονειρεύονται τις μικρές ιστορίες που πήραν σάρκα και οστά στα ταξίδια τους. Τα σ' αγαπώ που ακουστήκαν στα καταστρώματα τους. Τα γέλια και τις κουβέντες που γέμιζαν τα σαλόνια τους. Τα κρυφά δάκρυα που κύλησαν και μόνο εκείνα είδαν. Τα αγκαλιασμένα σώματα που χάζευαν την ανατολή καθώς έφταναν στο νησί. Καθώς ο καιρός θα χειροτερεύει και οι μέρες θα γίνονται μουντές, εκείνα σωτηριά θα μετράνε αντίστροφα μέχρι η μπουκαπόρτα θα ανοίξει ξανά και τα πρώτα βήματα των νέων επιβατών ακουστούν στις σκάλες επιβίβασης.



"Μπήκα μέσα στο βιβλιοπωλείο και ανέπνευσα εκείνο το άρωμα χαρτιού και μαγείας που, περιέργως, κανένας ποτέ δεν σκέφτηκε να εμφιαλώσει" Carlos Ruiz Zafón

Ο συγγραφέας **George Bernard Shaw**

Ευτυχώς που υπάρχουν και οι Ιρλανδοί



1856: Στις 26 Ιουλίου, στο Δουβλίνο, γεννήθηκε ο Τζορτζ Μπέρναντ Σο. Καταγόταν από οικογένεια προτεσταντών με έναν πατέρα από αξιολύβαστο γένος γεμάτο αξιώματα, που όμως δεν κατάφερε να συνεχίσει την "οικογενειακή παράδοση". Η μητέρα του ήταν καλλιτεχνική φύση.

Ο μικρός Σο ήδη διαβάζει και ενδιαφέρεται για τα κοινωνικά γεγονότα. Σύντομα, άφησε πίσω του τη θρησκευτική κατήχηση, η οποία - κατά τα λεγόμενα του - δεν εκτελούσε τον προορισμό της, και αφιέρωσε τα κυριακάτικα πρωινά του στους περιπάτους, που ήταν γι' αυτόν ανεξάντλητες πηγές ερεθισμάτων.

1872: Οι γονείς του χωρίζουν, η μητέρα με τις δύο αδελφές του μετακομίζει στο Λονδίνο ενώ ο Τζορτζ μένει με τον πατέρα του στο Δουβλίνο, για να τελειώσει την εκπαίδευσή του.

Ο Τζ. Μπ. Σο μεγάλωσε σε ένα στερημένο περιβάλλον, λόγω της αποτυχημένης επαγγελματικής καριέρας και του άκρατου αλκοολισμού του πατέρα του. Η εικόνα αυτή σε συνδυασμό με το μίζερο κλίμα του σπιτιού και τον χωρισμό των γονιών του, λειτούργησαν σαν παράδειγμα προς αποφυγή και βοήθησαν τον Τζορτζ να κτίσει έναν δυνατό χαρακτήρα ικανό να ισορροπεί τη λογική με το συναίσθημα, γεμάτο ορμή για ζωή και δράση και όχι για μεμψιμοιρία.

Μέσα στις σχολικές τάξεις συνειδητοποίησε, πολύ καλά, την πλάνη του εκπαιδευτικού συστήματος και δε φοβήθηκε να δείξει την απροθυμία του να συμμετέχει σε έναν πνευματικό, κατ'επίφαση μορφωτικό, εγκλεισμό. Άλλαξε 3-4 σχολεία έως ότου ολοκληρώσει τις σπουδές του στο αγγλικό Σχολείο επιστημών και εμπορίου του Δουβλίνου (Dublin English Scientific & Commercial Day School).

1876: Μετακομίζει στην Αγγλία, στο σπίτι της μητέρας του και επιδίδεται στο γράψιμο με σκοπό την επαγγελματική του αποκατάσταση. Δημοσιογραφεί και συγγράφει, μεταφράζει και επιμελείται λογοτεχνικά έργα. Το Βρετανικό μουσείο γίνεται το δεύτερο σπίτι του,

όπου στο αναγνωστήριό του διαβάζει ασταμάτητα.

Η οικονομική του κατάσταση, για τα επόμενα δέκα χρόνια, είναι πολύ δύσκολη, όμως με πίστη στο έργο του και ανεξάντλητο θάρρος συνεχίζει να συμμετέχει χωρίς αποχή από την κοινωνική ζωή και τους λογοτεχνικούς κύκλους, με το ιδιαίτερο στιλ και την προσωπικότητά του να τον χαρακτηρίζουν σε κάθε του εκδήλωση.

1879: Το πρώτο πεζογράφημά του εκδίδεται, είναι το βιβλίο "Ανωριμότητα" (Immaturity).

1880: Εκδίδει το βιβλίο "Ο παράλογος κόμπος" (The irrational knot). Οι προσωπικές εμπειρίες, η κοινωνική εικόνα της εποχής και η καθημερινή πάλη επιβίωσης, ωριμάζουν τον συγγραφέα που ξεφεύγει από το φιλελεύθερο "εγώ" και οδηγείται αβίαστα προς τον σοσιαλισμό.

1881: Αλλάζει διατροφικές συνήθειες. Γίνεται χορτοφάγος έως το τέλος της ζωής του, θεωρώντας υποδεέστερη την ενασχόληση με την κτηνοτροφία, εκδηλώνοντας την αγάπη και τον σεβασμό του στα ζώα, φροντίζοντας για την υγεία. Δύσκολη εποχή για χορτοφάγους και διανοούμενους. Πολλοί, εκείνη την εποχή, θεώρησαν τη χορτοφαγία υπεύθυνη για τις θέσεις και απόψεις του συγγραφέα. Την ίδια χρονιά εκδίδει το βιβλίο "Η αγάπη μεταξύ των καλλιτεχνών" (Love among artists).

1882: Γνωρίζει τον Ουίλιαμ Μόρις (William Morris). Μία πολύ αξιόλογη φίλια θα αναπτυχθεί που θα κρατήσει δώδεκα χρόνια. Ο Μόρις τον επηρέασε τόσο σε ιδέες όσο και αισθητική των έργων του. Τους συνέδεσαν οι πολιτικές τους θέσεις, ανεξάρτητα των διαφορών ή αποκλίσεων στις λεπτομέρειες. Ο Σο και ο Μόρις θεωρούνται ως οι σημαντικότεροι σοσιαλιστές λόγιοι του τέλους του 19ου αιώνα στην Αγγλία. Η χρονιά κλείνει με την έκδοση του βιβλίου "Το επάγγελμα του Κάσελ Μπαϊρον" (Cashel Byron's Profession).

1883: Εκδίδει το βιβλίο "Ένας ακωνίνης σοσιαλιστής" (An Unsocial Socialist) και με αυτό επιβεβαιώνει τις αριστερές του θέσεις στο κοινό.

1884: Ιδρύεται η Φαβιανή Εταιρεία (Fabian Society) από τον Τζ.Μπ.Σο, τον πολιτικό, διανοούμενο και συγγραφέα

Σίντνεϊ Τζέιμς Γουέμπ και τη σύζυγό του Μπέατρις Γουέμπ, τον Σίντνεϊ Ολιβιέ (μέλος της Ένωσης Αγροτικής Μεταρρύθμισης) κ.α.. Με την έρευνα και τη συγγραφική τους δράση επηρέασαν το αγγλικό εργατικό κίνημα και συντέλεσαν στην ίδρυση της Οικονομικής Σχολής του Λονδίνου.

Ο Τζ Μπ. Σο αγωνίστηκε για τη συστηματική εκπαίδευση η οποία θα φέρει τη συστηματική πρόοδο. Η εκπαίδευση και η ανάπτυξη της ελεύθερης διάκρισης και σκέψης, κατά τον συγγραφέα, θα επιτύχουν την ατομική διαμόρφωση και την κοινωνική αναμόρφωση όπου η αλληλεγγύη θα έχει πρωταγωνιστικό ρόλο ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις.

1891: Γράφει το πρώτο του θεατρικό έργο με τίτλο "Οι κατοικίες του χήρου" (Widower's Houses) κατά παραγγελία. Ενθουσιάζεται με τη νέα του συγγραφική δράση. Θα γράψει άλλα δώδεκα θεατρικά έργα, χωρίς, προς το παρόν, να ανέβουν στις λονδρέζικες σκηνές, παρά μόνο κάποια από αυτά παίζονται στο εξωτερικό.

1895-1897: Δημοσιεύει κείμενα κριτικής για το θέατρο και τη μουσική με την υπογραφή Corno di Bassetto* (*πνευστό μουσικό όργανο της κλασικής ορχήστρας). Παράλληλα αρθρογραφεί σχετικά με τις μοντέρνες τέχνες και τα προοδευτικά ρεύματα.

1898: Ένα ατύχημα νεκρώνει μέρος του ποδιού του και ο Τζ.Μπ.Σο επανέρχεται ύστερα από επέμβαση. Με τις πατερίτσες, ακόμα, παντρεύεται την Ιρλανδή Σαρλότ Πέιν-Τάουνσεντ (γενν. 1857), τη νοσοκόμα που τον φρόντιζε και ζουν μαζί στη μονοκατοικία της Άγιος Σεντ Λόρενς Στριτ (Ayot St. Lawrence Street), τη γνωστή Γωνία Σο (Shaw's Corner).

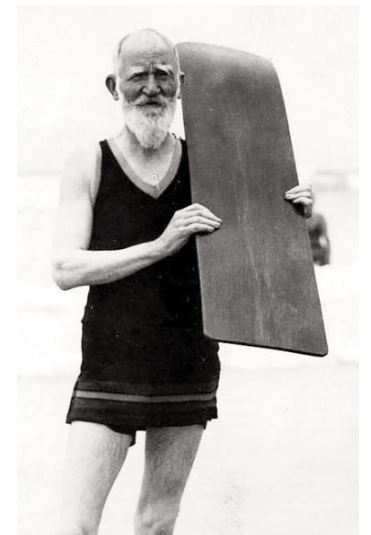
1904-1914: Συνεργάζεται με τον Χάρλεϊ Γκράνβιλ Μπάρκερ, διευθυντή της πειραματικής σκηνής του Κουρτ Θίατερ (Court Theater) και δέκα θεατρικά έργα του Σο παίζονται εκεί αλλά και σε άλλα θέατρα της χώρας. "Ο Πυγμαλίων" γράφεται το 1912 όμως δε θα παρουσιαστεί ακόμα.

Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος τον φέρνει αντιμέτωπο με την κατάκριση της φανατισμένης κοινωνίας της εποχής. Ο λόγος, η συλλογή άρθρων του με τίτλο

"Κοινή λογική γύρω από τον πόλεμο" όπου αναφέρεται στην κατάρρευση του καπιταλιστικού συστήματος που έχει ως συνέπεια τον πόλεμο και τον άδικο θάνατο χιλιάδων ανθρώπων. Απομονωμένος, θα γράψει το θεατρικό έργο "Το σπίτι του παραγμού" (Heartbreak House) εκφράζοντας την απόγνωση του για τα πολιτικά και κοινωνικά γεγονότα.

Οι ιδέες του ήταν ριζοσπαστικές, σε όλα τα επίπεδα. Προέτρεπε τους νέους να έχουν κριτική σκέψη, να αμφισβητούν κάθε είδους πληροφορία και γνώση. Οικιακά και στρατός είναι οι δεσμοφύλακες της γυναίκας και του άντρα, η απόλαυση της ζωής περνάει μέσα από την ελευθερία.

Απόψυξη



Η εικόνα του αποκαθιστάται, με τον καιρό και γράφει τα έργα "Δημιουργική εξέλιξη", "Μαθουσαλάς", "Αγία Ιωάννα".

1920: Ξεκίνησε φεστιβάλ έργων του στην Αγγλία.

1925: Κερδίζει το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Τα χρήματα που κέρδισε τα δώρισε για έκδοση βιβλίου του Στρίντμπερκ.

1938: Το θεατρικό του έργο "Πυγμαλίων" (Pygmalion) γίνεται ταινία, ο ίδιος συμμετέχει και κερδίζει το Όσκαρ.

1938 - 1950: Στον κατάλογο με τα θεατρικά του έργα συμπληρώνει ακόμα δώδεκα. Έγραψε ακόμα δύο διηγήματα και πολλές επιστολές. Ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, προσκαλείται στη Ρωσία από τον Στάλιν και στην Αμερική από τον Χερστ.

1943: Πεθαίνει η σύζυγός του.

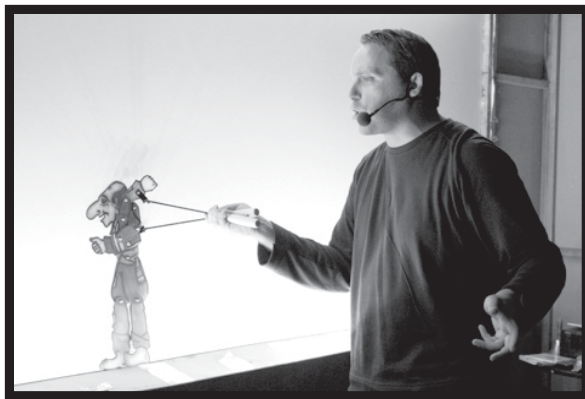
1950: Ο Τζορτζ Μπέρναντ Σο, 94 χρονών, κλαδεύοντας στον κήπο, ύστερα από πτώση, παθαίνει κάταγμα ισχίου. Πεθαίνει στις 2 Νοεμβρίου 1950.

Να επισκεφθώ

Shaw's Corner: Την υπέροχη κατοικία - μουσείο του με τον κήπο, στην οδό Άγιος Σεντ Λόρενς (Ayot St. Lawrence) στο Λονδρέζικο προάστιο Χέρτφορντσαϊρ (Hertfordshire).



Ο Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης γεννήθηκε στην Κοζάνη το 1976. Δίδαξε ως λέκτορας (με το νόμο 407/1980) το μάθημα «Η Τέχνη του Νεοελληνικού Θεάτρου Σκιών ως Μέσο Αγωγής των Παιδιών» στο Τμήμα Νηπιαγωγών της Παιδαγωγικής Σχολής του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας (με έδρα την πόλη της Φλώρινας) κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2009-10 και 2010-11. Είναι καραγκιοζοπαίχτης-δάσκαλος και αιρετό μέλος στο Καλλιτεχνικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών. Έχει εκπονήσει τη διδακτορική διατριβή του στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, με θέμα την παιδαγωγική διάσταση της τέχνης του Καραγκιόζη και την αξιοποίησή της στο χώρο της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. Έχει βραβευθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς για τις νουβέλες: «Οι Περιπλανήσεις ενός Καλλιτέχνη» και «Τα Όνειρα ενός Επαναστάτη». Στα τέλη Σεπτεμβρίου του 2008, κέρδισε το βραβείο πρωτότυπου νέου σεναρίου στους 4ους Αγώνες Ελληνικού Θεάτρου Σκιών στην Πάτρα, παρουσιάζοντας το επικό-θρησκευτικό δράμα: «Ο Καραγκιόζης και ο Θησαυρός του Θεού».



Το Νεοελληνικό Θέατρο Σκιών

από τον **ΘΩΜΑ ΑΓΡΑΦΙΩΤΗ**



ΣΚΗΝΗ 4η

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Βγαίνει από την παράγκα) Παρών! Παρών! Παρών!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Καλώς τον! Σε ψάχνω για δουλειά, ματάκια μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι δουλειά, φρυδάκια μου! Πάλι ξύλο θα φάμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Όχι, βρε! Σε ψάχνω για μια πολύ σοβαρή δουλειά, Καραγκιοζάκο μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για να λες, εσύ, σοβαρή δουλειά, θα μπορούσα να υπολογίσω μέχρι και τρεις ώρες ξύλο.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Όχι, βρε! Άκουσέ με! Ο Πασάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ο πατσάς;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Ποιος πατσάς, βρε; Ο Πασάς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μου βρήκες δουλειά σε πατσατζίδικο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Περίμενε, βρε! Ο Πασάς θέλει να βρει κάποιον, για να γράψει ένα νέο σχολικό βιβλίο. Αυτό το βιβλίο θα το μοιράσει δωρεάν σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες των σχολείων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και τι θέμα θα έχει αυτό το βιβλίο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Το βιβλίο θα είναι μια Ανθολογία των καλύτερων Ελλήνων λογοτεχνών, με αποσπάσματα από τα έργα τους, κατά τους δύο τελευταίους αιώνες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Για λέγε! Για λέγε! Έχει ενδιαφέρον αυτό που λες!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Ο Πασάς, λοιπόν, ψάχνει κάποιον, για να αναλάβει τη φιλολογική επιμέλεια του βιβλίου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι είναι αυτό; Τρώγεται;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Ενώω ότι ψάχνει ένα άτομο, το οποίο θα διαλέξει δέκα επώνυμους νεοελληνες λογοτέχνες, δηλαδή δέκα πολύ γνωστούς συγγραφείς και ποιητές των δύο τελευταίων αιώνων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Να προσέξουμε να μην τους διαλέξει κανένας λόγιος, γιατί μπορεί να κάνει λάθος επιλογές! Τους φობάμαι πολύ τους λόγιους!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δεν θυμάσαι τι πάθαμε, παλιά, με τα σχολικά βιβλία; Οποιος καεί από το γάλα, φυσάει και το γιαούρτι!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Αυτό ήθελα να πω! Σε αυτό, ακριβώς, ήθελα να καταλήξω. Πρέπει αυτό το βιβλίο να το ετοιμάσει ο καλύτερος και ο πιο άδολος. Και ο καλύτερος, ματάκια μου, είσαι εσύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εγώ; Τι εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Είσαι ο καταλληλότερος για τη θέση αυτή, γιατί θα κινηθείς με έντιμα και πατριωτικά αισθήματα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι, αλλά δεν είμαι φιλόλογος!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Έχω βρει τη λύση! Θα τρέξω να ντελαλήσω και θα πω να έρχεται εδώ ο κόσμος να σε βρίσκει και να σου προτείνει δέκα συνολικά λογοτέχνες. Κι εσύ θα έχεις το αισθητήριο να κρίνεις και να συμφωνήσεις ή να διαφωνήσεις με τις επιλογές τους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και όταν μαζέψουμε δέκα λογοτέχνες και τα έργα τους, να τους καταθέσουμε, ως προτάσεις, στον Πατσά, για να βγάλει το βιβλίο, όπως το θέλουμε και όπως πρέπει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Αυτό! Δέχεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τι να κάνω, Χατζατζάρη; Θα δεχτώ! Αφού πρόκειται για καλό, σχολικό και εθνικό σκοπό!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Έτσι σε θέλω, Καραγκιόζη! Εγώ πάω να ντελαλήσω, για να

αρχίσουν να σε επισκέπτονται οι ενδιαφερόμενοι. Φεύγω! Αντίο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Τι είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δέκα συγγραφείς θα βρω! Όχι δύο!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Δέκα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τη μύτη σου πελέκα!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Τι είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είδα έναν πελεκάνο και νόμισα ότι ήρθε ο πρώτος ενδιαφερόμενος!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Μα τώρα, σε λίγο, θα αρχίσω να ντελαλώ! Δεν θα έρθουν αμέσως!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μωρέ, ας πάω να ετομαστώ στην παράγκα, να βάλω και τα καλά μου, γιατί έχω την αίσθηση ότι θα πλακώσουν γρήγορα! (Ο Χατζηβατάης φεύγει από τη μεριά του σαραγιού και ο Καραγκιόζης μπαίνει μέσα στην παράγκα)

ΣΚΗΝΗ 5η

ΝΙΟΝΙΟΣ: (Βγαίνει από την πλευρά του σαραγιού, τραγουδώντας τη σερενάτα του) Ωωω! Ψυχή τσι ψυχής μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Βγαίνει από την παράγκα) Γεια σου, Νιόνιο!

ΝΙΟΝΙΟΣ: (Η μουσική σταματάει) Γεια σου, Καραγκιόζη! Τι κάνεις, ψυχή τσι ψυχής μου; Καλιάσαι; Καλιάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Καλώς τον Νιόνιο! Πώς και μας επισκέπτεσαι;

ΝΙΟΝΙΟΣ: Αριβάρησα από το Τζάντε, για τους δύο τους ποιητές μας, πα να πει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: (Μονολογεί) Αυτός ο Χατζατζάρης είναι πολυβόλο! Τύφλα να έχει το ίντερνετ! Πότε πρόλαβε και το κοινοποίησε στα νησιά;

ΝΙΟΝΙΟΣ: Τι είπες, Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τίποτα! Λέγε τις προτάσεις σου!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Έναν για μένα και έναν για τον αδερφό μου τον Άντζουλο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Δύο ψήφοι σε ένα, δηλαδή;

ΝΙΟΝΙΟΣ: Νιάσκε! Γιατί ο Άντζουλος δεν

μπορεί να έρθει, για κάποιο φρινιμέντο, για μία ταρούφα, για μία τσιλιμπορδία, πα να πει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άσε τις σάλτσες, Νιόνιο, και πες τους δύο λογοτέχνες που επιλέξατε!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Από το Τζάντε, είμαστε, Καραγκιόζη! Και διαλέξαμε δύο Ζακυνθινόπουλα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ακούω!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Εγώ επέλεξα τον Σολωμό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μην μου ανοίγεις την όρεξη, Νιόνιο!

ΝΙΟΝΙΟΣ: Σκύλε πενταρούθουνε! Ενώω τον ποιητή τον Σολωμό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Α! Και ποιο ποίημα διάλεξες;

ΝΙΟΝΙΟΣ: Το καλύτερο! Άκου, Καραγκιόζη:

«Σε γνωρίζω από την κόψη
Του σπαθιού την τρομερή,
Σε γνωρίζω από την όψη
Που με βία μετρά τη γη.
Απ' τα κόκαλα βγαλμένη
Των Ελλήνων τα ιερά,
Και σαν πρώτα ανδρειωμένη,
Χαίρε, ω χείρε, Ελευθεριά!»

Η συνέχεια στο επόμενο τεύχος



Ποιό το ψέμα ποιά η αλήθεια μέσα από τα παραμύθια

από τη ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ - ΒΕΡΒΕΡΗ



“Ποιό το ψέμα, ποιά η αλήθεια;” Αυτή η στροφή είναι μία από τις πρώτες που τραγουδού στα παιδιά όταν έρχονται ν’ ακούσουν και να παίξουν με τα παραμύθια. Θυμάμαι ακόμα τον πατέρα μου να με κρατά αγκαλιά στο μπαλκόνι του σπιτιού μας, να κοιτάμε το φεγγάρι και να μου λέει το παραμύθι με τα τρία φορέματα, το ένα ο ουρανός με τ’ άστρα, το άλλο η γη με τα λουλουδία, το τρίτο η θάλασσα με τα ψάρια. Εκείνη τη στιγμή, ένιωθα πως ό, τι μου αφηγούταν ήταν η μοναδική αλήθεια.

Τι είναι το παραμύθι και ποιά η σχέση του με την παράδοση;

Παραμύθι θα πει παρηγοριά, παραμυθιά, μαγικό καταστάλαγμα της κάθε στιγμής ανά τους αιώνες, της φυσικής δράσης, της ανθρώπινης αντίδρασης.

Το παραμύθι γίνεται ανατρεπτικό ενάντια στην εκάστοτε άρχουσα τάξη, προσωποποιεί και εξατομικεύει διαφορετικά στοιχεία, είναι λιποτάκτης του χωροχρόνου, βηματίζει αδιάκριτα μεταξύ του χθόνιου και του υποχθόνιου κόσμου και χαρίζει ρόλους τόσο σε ανθρώπους όσο και σε ζώα, λουλουδία ή στοιχεία της φύσης.

Μύθος και παραμύθι, πραγματεύονται τα «όρια», όμως με διαφορετικό τρόπο. Οι ήρωες του μύθου υπερβαίνουν τα ανθρώπινα όρια και τιμωρούνται γι’ αυτό, έτσι ο μύθος έχει συνήθως κακό τέλος.

Το παραμύθι παίζει με τα όρια ανάμεσα στο θεμιτό και το αθέμιτο, πάνω απ’ όλα μιλάει για τη μετάβαση από τον κόσμο της φύσης στον κόσμο του πολιτισμού, από τον κόσμο του παιδιού στον κόσμο της ενηλικίωσης. Γι’ αυτό και ο ήρωας του παραμυθιού πρέπει να ξεπεράσει τα «όρια» και η μετάβαση αυτή έχει πάντα καλό τέλος.

Το παραμύθι παραδίδεται ευλαβικά από γενιά σε γενιά με τον προφορικό λόγο, με τον γλωσσικό ρυθμό, με την ανεπιτήδευτη θεατρικότητα του αφηγητή.

Παραμύθι και παράδοση, συγκοινωνούντα δοχεία που χωρίς αυτά χανόμαστε, παραστρατίζουμε, σβήνονται τα ίχνη μας. Με την παράδοσή μας να θεμελιώνεται στους αρχαίους ελληνικούς μύθους και ν’ αναπνέει μέσα από τα δημοτικά μας τραγούδια, φαίνεται αδιανόητος ο χωρισμός του παραμυθιού από αυτήν.

Ειδικά το **λαϊκό παραμύθι**, κύριος εκφραστής των κατορθωμάτων, των περιπετειών, της καθημερινότητας, των συναισθημάτων του λαού μας, είναι ένας ζωντανός οργανισμός που, μελετώντας το, μας τροφοδοτεί με στοιχεία για το παρελθόν μας, το παρόν μας και το μέλλον μας.

Εμείς, στις μέρες μας, πού βρισκόμαστε; Από ποια μεριά ακούμε τα παραμύθια; **Αφηνόμαστε να μας αφηγούνται ή να μας ... παραμυθιάζουν;**

Το παραμύθι είναι λόγος και γυρίζουμε σε αυτό γιατί έχουμε ανάγκη την επικοινωνία και γιατί όλο και περισσότερο αισθανόμαστε την ανάγκη και αντισταθούμε στην κυρίαρχη ηλεκτρονική εικόνα και την ψηφιακή επικοινωνία.

Το πολιτισμικό βάρος και η **διάδοση ενός παραμυθιού** εξαρτάται από την **αφηγηματική δύναμη του παραμυθιού**, αλλά και από τις προτιμήσεις και τις απόψεις που έχει το ακροατήριό του μέσα σε μια τοπική κοινωνία. Μέσα από τον λόγο, αλλά και τις χειρονομίες, τη στάση του σώματος, το βλέμμα, τον ρυθμό της φωνής, καλείται να αποδείξει ότι το παραμύθι είναι λόγος προφορικός, παλιός, οικουμενικός, επαναστατικός, ποιητικός, συμβολικός, μύησης και απελευθέρωσης.

Εύχομαι οι νέες γενιές ανθρώπων να επαναπροσδιορίσουν τη θέση τους μέσα στη φύση, στη Γη, στο σύμπαν και **να πορευτούν ελεύθεροι και δυνατοί** πάνω από κάθε σύμβαση και μετάλλαξη, με συνοδοιπόρο και τα παραμύθια.

